

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. lapkričio 9 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Koncentracijų tarp įmonių kontrolė – Reglamentas (EB) Nr. 139/2004 – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – 4 straipsnio 1 dalis – Pareiga iš anksto pranešti apie koncentracijas – 7 straipsnio 1 dalis – Pareiga sustabdyti koncentracijų vykdymą – Taikymo sritis – Koncentracijos „vykdymo“ sąvoka – 14 straipsnio 2 dalis – Sprendimas, kuriuo skiriamos baudos už koncentracijos vykdymą prieš pranešant apie ją ir gaunant leidimą ją vykdyti – Pareiga motyvuoti – Proporciningumo principas – Neribota jurisdikcija“

Byloje C-746/21 P

dėl 2021 m. gruodžio 2 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Altice Group Lux Sàrl, likviduojama bendrovė, buvusi *New Altice Europe BV*, atstovaujama *abogados* R. Allendesalazar Corcho ir H. Brokelmann,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, iš pradžių atstovaujamai M. Domecq, M. Farley ir F. Jimeno Fernández, vėliau – M. Domecq ir M. Farley,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai A.-L. Meyer ir O. Segnana,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė K. Jürimäe (pranešėja), teisėjai N. Piçarra, M. Safjan, N. Jääskinen ir M. Gavalec,

generalinis advokatas A. M. Collins,

posėdžio sekretorė R. Stefanova-Kamisheva, administratorė,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2023 m. vasario 1 d. posėdžiui,
susipažinęs su 2023 m. balandžio 27 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu likviduojama bendrovė *Altice Group Lux Sàrl*, buvusi *New Altice Europe BV* (toliau – *Altice*), prašo panaikinti 2021 m. rugsėjo 22 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Altice Europe / Komisija* (T-425/18, EU:T:2021:607; toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas nustatė, kad šiai bendrovei pagal 2018 m. balandžio 24 d. Komisijos sprendimą C(2018) 2418 *final*, kuriuo skirtos baudos už įvykdytą koncentraciją pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį (byla M.7993 – *Altice / PT Portugal*) (toliau – ginčijamas sprendimas), skirtinos baudos dydis siekia 56 025 000 EUR, o likusią jos ieškinio dalį atmetė.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 139/2004

- 2 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 31) nuo 2004 m. gegužės 1 d. buvo panaikintas 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40). Atsižvelgiant į laikotarpį, susijusį su veiksmais, dėl kurių priimtas ginčijamas sprendimas, būtent pastarasis reglamentas taikytinas *ratione temporis*.
- 3 Reglamento Nr. 139/2004 5, 6, 8, 20 ir 34 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
 - „(5) Tačiau yra būtina garantuoti, kad reorganizacijos procesas nedarytų ilgalaikės žalos konkurencijai; kadangi dėl to Bendrijos teisėje reikalingos koncentraciją, galinčią itin riboti konkurenciją bendrojoje rinkoje arba žymioje jos dalyje, reglamentuojančios nuostatos.
 - (6) Todėl reikalingas konkretus teisės dokumentas, kuris leistų veiksmingai kontroliuoti visų koncentracijų daromą poveikį konkurencijos struktūrai Bendrijoje ir kuris būtų vienintelis tokioms koncentracijoms taikomas dokumentas. Dėl Reglamento [Nr. 4064/89] Bendrijos politika galėjo plėtotis šioje srityje. Tačiau jau turint patirties, ši reglamentą dabar būtina suderinti su teisės aktais, parengtais atsižvelgiant į iššūkius labiau integruotai rinkai ir būsimos Europos Sąjungos plėtrai. Remiantis subsidarumo ir proporcingumo principais, kaip nustatyta [EB] Sutarties 5 straipsnyje, šis reglamentas nenumato nieko, kas nėra būtina siekiant tikslo užtikrinti, kad konkurencija bendrojoje rinkoje nėra iškraipoma remiantis atviros rinkos ekonomikos, kur vyksta laisva konkurencija, principu.

<...>

- (8) Šiame reglamente patvirtintos nuostatos turėtų būti taikomos svarbiems struktūriniais pokyčiams, kurių poveikis rinkai jaučiamas už bet kurios vienos valstybės narės ribų. Tokios koncentracijos paprastai turėtų būti tikrinamos išimtinai Bendrijos lygiu taikant vieno langelio principą ir laikantis subsidiarumo principo.

<...>

- (20) Racionalu apibrėžti koncentracijos sąvoką taip, kad ji apimtų operacijas, dėl kurių atitinkamų įmonių kontrolėje, taip pat ir rinkos struktūroje atsirastų ilgalaikių pokyčių. <...> Be to, vienos koncentracijos sandoriais reikia laikyti tuos sandorius, kurie glaudžiai siejasi dėl sąlygų arba dėl to, kad jie vyksta kaip per palyginti trumpą laikotarpį sudarytų vertybinių popierių sandorių serija.

<...>

- (34) Užtikrinant veiksmingą kontrolę, įmonės turi privalėti atsiųsti išankstinį pranešimą apie Bendrijos mastu veikiančias koncentracijas po susitarimo sudarymo, konkurso paskelbimo arba kontrolinės akcijų dalies įsigijimo. <...> Koncentracijų vykdymas turėtų būti sustabdomas, kol Komisija nepriima galutinio sprendimo. Tačiau tam tikrais atvejais turėtų būti galima nukrypti nuo tokio vykdymo sustabdymo konkrečių įmonių prašymu. <...>“

- 4 Šio reglamento 1 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje nurodyta:

„Nepažeidžiant 4 straipsnio 5 dalies ir 22 straipsnio, šis reglamentas taikomas visoms Bendrijos mastu veikiančioms koncentracijoms kaip apibrėžta šiame straipsnyje.“

- 5 Minėto reglamento 3 straipsnio „Koncentracijos sąvokos apibrėžimas“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Laikoma, kad koncentracija vykdoma, kai atsiranda ilgalaikių kontrolės pokyčių dėl:

- a) dviejų arba daugiau anksčiau savarankiškų įmonių arba jų dalių susijungimo, arba
b) įsigijimo, kai įmonę įsigijo vienas arba daugiau asmenų, kurie jau kontroliuoja bent vieną įmonę, arba kai įmonę įsigijo viena ar daugiau įmonių pirkdamos vertybinius popierius arba turtą, sudarius sutartį arba kitomis priemonėmis, kurios leidžia tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti visą arba dalį vienos arba daugiau kitų įmonių.

2. Kontrolė susideda iš teisių, sutarčių arba kitų priemonių, kurios kiekviena atskirai arba visos kartu atsižvelgiant į teisės ar fakto aplinkybes, suteikia galimybę daryti didelę įtaką įmonei, ypač naudojantis:

- a) nuosavybės teise arba teise naudotis visu arba dalimi įmonės turto;
b) teisėmis ir sutartimis, kurios daro didelę įtaką formuojant įmonės organus, balsuojant arba priimant sprendimus.“

- 6 To paties reglamento 4 straipsnio „Išankstinis pranešimas apie koncentracijas ir klausimo prieš pranešant apie koncentraciją perdavimas pranešančiųjų šalių prašymu“ 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Apie šiame reglamente apibrėžtą Bendrijos mastu veikiančią koncentraciją pranešama [Europos] Komisijai prieš jai pradėdant veikti po susitarimo sudarymo, viešo konkurso paskelbimo arba kontrolinės akcijų dalies įsigijimo.“

- 7 Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio „Koncentracijų sustabdymas“ 1 ir 3 dalyse numatyta:

„1. Bendrijos mastu veikianti koncentracija, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, arba kurią turi patikrinti Komisija pagal 4 straipsnio 5 dalį, neturi būti vykdoma iki pranešimo apie ją arba iki paskelbimo, kad ji suderinama su bendrąja rinka, remiantis sprendimu pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą, 8 straipsnio 1 dalį arba 8 straipsnio 2 dalį, arba remiantis prielaida pagal 10 straipsnio 6 dalį.

<...>

3. Gavusi prašymą Komisija gali leisti nukrypti nuo 1 ir 2 dalyse numatytų įsipareigojimų. Prašymas leisti pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata turi būti argumentuotas. Svarstydamą prašymą Komisija atsižvelgia, *inter alia*, į veiklos nutraukimo padarinius vienai arba daugiau su koncentracija susijusių įmonių arba trečiajai šaliai bei į koncentracijos keliamą grėsmę konkurencijai. Tokia nukrypti leidžianti nuostata gali priklausyti nuo sąlygų ir įsipareigojimų, kad būtų užtikrintos veiksmingos konkurencijos sąlygos. Galima kreiptis dėl nukrypti leidžiančios nuostatos ir ji gali būti suteikta bet kuriuo metu, nesvarbu, ar prieš pranešimą, ar po sandorio.“

- 8 Šio reglamento 8 straipsnio „Komisijos įgaliojimai priimti sprendimus“ 4 dalyje nurodyta:

„Kai Komisija nustato, kad koncentracija:

- a) jau vykdoma ir kad ji buvo paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka, arba
- b) vykdoma pažeidžiant pagal 2 dalį priimto sprendimo sąlygą, o sprendime nurodoma, kad nevykdoma šios sąlygos koncentracija atitiktų 2 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus arba 2 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais neatitiktų [SESV 101 straipsnio 3 dalyje] nustatytų kriterijų,

Komisija gali:

- reikalauti konkrečių įmonių nutraukti koncentraciją, ypač nutraukiant susijungimą arba perduodant visas įsigytas akcijas arba turtą, kad būtų galima grįžti į pradinę padėtį, kai koncentracija dar nebuvo vykdoma; tokiomis aplinkybėmis, kai negalima grįžti į pradinę padėtį, kai koncentracija dar nebuvo vykdoma, nutraukiant koncentraciją, Komisija gali imtis kitų priemonių, kurios tinka siekiant, kad kiek įmanoma geriau būtų grįžta į šią padėtį,
- nustatyti bet kokią kitą tinkamą priemonę siekiant užtikrinti, kad konkrečios įmonės nutrauktų koncentraciją arba imtųsi kitų grąžinamųjų priemonių, kaip reikalaujama jos sprendime.

Pirmosios šios dalies pastraipos a punkte numatytais atvejais pagal 3 dalį priimtu sprendimu arba atskiru sprendimu gali būti nustatyta taikyti šioje pastraipoje nurodytas priemones.“

9 Šio reglamento 14 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Komisija gali savo sprendimu skirti baudas, neviršijančias 10 % bendros konkrečios įmonės apyvartos, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems asmenims arba konkrečioms įmonėms, kai tyčia arba dėl neatsargumo jie (jos):

a) nepraneša apie koncentraciją 4 straipsnyje arba 22 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka iki jos vykdymo pradžios, išskyrus jei jie (jos) aiškiai neįgaliojami (-os) tai padaryti pagal 7 straipsnio 2 dalį arba pagal 7 straipsnio 3 dalį priimtu sprendimu;

b) vykdo koncentraciją pažeisdami (-os) 7 straipsnį;

<...>

3. Nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo pobūdį, dydį ir trukmę.“

10 To paties reglamento 16 straipsnyje „Sprendimų peržiūrėjimas Teisingumo Teisme“ nurodyta:

„Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją, kaip apibrėžta [SESV 261] straipsnyje, peržiūrėti Komisijos sprendimus, kuriais buvo skirtos baudos arba delspinigiai. Jis gali baudą ar delspinigius panaikinti, sumažinti arba padidinti.“

Suvestinis pranešimas dėl jurisdikcijos

11 Komisijos suvestinio pranešimo dėl jurisdikcijos pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL C 95, 2008, p. 1; toliau – Suvestinis pranešimas dėl jurisdikcijos) 18 ir 54 punktuose nurodyta:

„(18) Kontrolę galima įsigyti sudarius sutartį. Tam, kad sutartimi būtų perduota kontrolė, sutartyje turi būti numatyta panaši kitos įmonės valdymo ir išteklių kontrolė, kaip ir įsigyjant akcijų ar turto. Be valdymo ir išteklių kontrolės perdavimo, tokios sutartys taip pat turi galioti labai ilgai (paprastai jose neturi būti numatyta sutartines teises perduodančios šalies galimybė pirma laiko nutraukti sutartį). <...> Dėl tokių sutarčių taip pat gali būti įsigyjama bendroji kontrolė, jei ir turto savininkas, ir valdymą kontroliuojanti įmonė turi veto teisę priimančiam strateginius verslo sprendimus. <...>

<...>

(54) Vienvaldė kontrolė įgyjama tada, kai viena įmonė gali daryti lemiamą įtaką kitai įmonei. Galima atskirti du pagrindinius atvejus, kai įmonė turi vienvaldę kontrolę. Pirma, vienvaldę kontrolę turinti įmonė gali priimti strateginius komercinius, su kita įmone susijusius sprendimus. Tokia galia paprastai įgyjama gavus bendrovės balsavimo teisių daugumą. Antra, strateginius įmonės sprendimus gali vetuoti tik vienas akcininkas, bet tas pats akcininkas neturi teisės pats primesti tokių sprendimų (vadinamoji nepalanki vienvaldė kontrolė). Tokiomis aplinkybėmis vienas akcininkas turi tiek pat įtakos, kiek paprastai turi keli bendrai kontroliuojantys akcininkai, t. y. jis turi teisę blokuoti strateginius sprendimus. Kitaip nei bendrai kontroliuojamoje bendrovėje, nėra kitų akcininkų, kurie turėtų tokią pat įtaką, todėl nepalankios vienvaldės kontrolės teisę turintis akcininkas nebūtinai turi bendradarbiauti su kitais akcininkais priimdamas sprendimus dėl strateginių

kontroliuojamos įmonės veiksmų. Kadangi dėl tokio akcininko bendrovė gali patekti į aklavietę, akcininkas įgyja lemiamą įtaką pagal 3 straipsnio 2 dalį ir, atitinkamai, kontrolę, kaip apibrėžta Susijungimų reglamente. <...>“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

- 12 Ginčo aplinkybės buvo nurodytos skundžiamo sprendimo 1–29 punktuose. Šioje byloje nagrinėjamo apeliacinio skundo tikslais jas galima trumpai apibūdinti taip, kaip nurodyta toliau.

„Altice“ įvykdytas „PT Portugal“ įsigijimas

- 13 2014 m. gruodžio 9 d. Nyderlanduose įsteigta tarptautinė telekomunikacijų ir kabelinės televizijos transliavimo bendrovė *Altice* sudarė akcijų įsigijimo sutartį (*Share Purchase Agreement*; toliau – SPA) su Brazilijos telekomunikacijų operatore *Oi SA*. Šioje sutartyje buvo numatyta, kad *Altice* per savo patronuojamąją bendrovę *Altice Portugal SA* perims išimtinę *PT Portugal SGPS SA* (toliau – *PT Portugal*), t. y. telekomunikacijų ir multimedijos operatorės, kurios veikla apima visą Portugalijos telekomunikacijų sektorių, kontrolę, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 14 Siekiant užbaigti šį įsigijimą, be kita ko, reikėjo gauti Komisijos leidimą pagal šį reglamentą.
- 15 2015 m. birželio 2 d. *Altice* viešai paskelbė, kad sandoris užbaigtas ir jai perduota *PT Portugal* akcijų nuosavybė.

Etapas iki pranešimo pateikimo

- 16 2014 m. spalio 31 d. *Altice* kreipėsi į Komisiją, norėdama pranešti apie savo ketinimą įgyti išimtinę *PT Portugal* kontrolę. 2014 m. gruodžio 5 d. įvyko *Altice* ir Komisijos tarnybų susitikimas.
- 17 2014 m. gruodžio 12 d. *Altice* išsiuntė Komisijai prašymą sudaryti darbuotojų grupę, kuri būtų atsakinga už jos bylos nagrinėjimą, o 2014 m. gruodžio 18 d. prasidėjo ryšiai iki pranešimo pateikimo.
- 18 2015 m. sausio 26 d. *Altice* pateikė Komisijai išipareigojimų pasiūlymą dėl jos patronuojamųjų bendrovių Portugalijoje – *Cabovisão* ir ONI – pardavimo.
- 19 2015 m. vasario 3 d. *Altice* pateikė Komisijai pranešimo formos projektą su priedais, tarp kurių buvo ir SPA kopija.

Pranešimas ir sprendimas leisti vykdyti koncentraciją, numatant tam tikras sąlygas

- 20 2015 m. vasario 25 d. apie sandorį buvo oficialiai pranešta Komisijai.
- 21 2015 m. balandžio 20 d. Komisija priėmė sprendimą (toliau – sprendimas suteikti leidimą), juo pripažino sandorį suderinamu su vidaus rinka, jeigu bus laikomasi prie šio sprendimo pridėtų išipareigojimų, tarp kurių buvo *Altice* patronuojamųjų bendrovių Portugalijoje *Cabovisão* ir ONI pardavimas.

Ginčijamas sprendimas ir jo priėmimo procedūra

- 22 2015 m. balandžio 13 d. Komisija išsiuntė *Altice* prašymą pateikti informacijos apie jos keitimąsi informacija su *PT Portugal* per jų vadovų susitikimą, įvykusį prieš priimant sprendimą leisti vykdyti koncentraciją; apie šį susitikimą ji sužinojo iš spaudos. 2015 m. balandžio 17 d. *Altice* pateikė Komisijai savo pastabas.
- 23 Gavusi kelis prašymus pateikti informacijos, į kuriuos *Altice* atsakė, 2016 m. kovo 11 d. raštu Komisija nurodė *Altice*, kad pradėjo tyrimą, siekdama nustatyti, ar ši bendrovė pažeidė Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį.
- 24 Gavusi prašymus pateikti dokumentus ir papildomos informacijos, į kuriuos *Altice* atsakė, taip pat įvykus šios bendrovės ir Komisijos tarnybų susitikimui, 2017 m. gegužės 17 d. ši institucija išsiuntė *Altice* pranešimą apie prieštaravimus, jame preliminariai konstatavo, kad ji pažeidė šias nuostatas. 2017 m. rugpjūčio 18 d. *Altice* pateikė rašytines pastabas dėl šio pranešimo.
- 25 2018 m. balandžio 24 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.
- 26 Tame sprendime Komisija padarė išvadą, kad *Altice* turėjo galimybę daryti lemiamą įtaką arba įgyvendino *PT Portugal* kontrolę iki sprendimo leisti vykdyti koncentraciją priėmimo, o kai kuriais atvejais – iki pranešimo apie koncentraciją pateikimo, pažeisdama atitinkamai Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnio 1 dalį.
- 27 Ginčijamo sprendimo 4 antraštinėje dalyje buvo išdėstytos priežastys, dėl kurių Komisija padarė išvadą, kad *Altice* įgyvendino SPA prieš gaudama leidimą vykdyti koncentraciją ir taip pažeidė Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalį. Konkrečiai kalbant, 4.1 paantraštėje pažymėta, kad tam tikros SPA sąlygos suteikė *Altice* veto teisę dėl sprendimų, susijusių su *PT Portugal* prekybos politika (toliau – iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai). 4.2 paantraštėje aprašomi atvejai, kai *Altice* dalyvavo kasdienėje *PT Portugal* veikloje. Šiuo klausimu Komisija konstatavo, pirma, kad *Altice* faktiškai darė lemiamą įtaką *PT Portugal* veiklai septyniais atvejais, ir, antra, kad pastaroji ir *Altice* keitėsi jautria informacija, o tai įrodo, kad *Altice* darė lemiamą įtaką *PT Portugal*. 4.3 paantraštėje išdėstytos Komisijos išvados dėl priežasčių, dėl kurių 4.1 paantraštėje aprašytos SPA sąlygos ir 4.2 paantraštėje apibūdintas šalių elgesys reiškia SPA įgyvendinimą prieš Komisijai paskelbiant koncentraciją suderinama su vidaus rinka.
- 28 Ginčijamo sprendimo 5 antraštinėje dalyje išdėstyti motyvai, kuriais remdamasi Komisija padarė išvadą, kad *Altice* įgyvendino sandorį prieš pranešdama apie koncentraciją ir taip pažeidė Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį. Iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai, kai kurie iš septynių faktinio lemiamos įtakos darymo atvejų ir tam tikras keitimasis informacija vyko iki šio pranešimo.
- 29 Atsižvelgdama į visus šiuos motyvus Komisija ginčijamo sprendimo 1 ir 2 straipsniuose konstatavo, kad *Altice* bent jau dėl aplaidumo įvykdė koncentraciją atitinkamai prieš jai suteikiant leidimą, taip pažeisdama Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalį, ir prieš apie ją pranešdama, taip pažeisdama šio reglamento 4 straipsnio 1 dalį.
- 30 Remdamasi Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalimi, Komisija atitinkamai to sprendimo 3 ir 4 straipsniuose už du nustatytus pažeidimus skyrė *Altice* dvi baudas, kurių kiekviena sudarė 62 250 000 EUR.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 31 Ieškinyje (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. liepos 5 d.) *Altice* visų pirma prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, o nepatenkinus šio reikalavimo – panaikinti arba sumažinti minėtu sprendimu jai skirtas baudas.
- 32 2018 m. gruodžio 6 d. sprendimu Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininkas leido Europos Sąjungos Tarybai įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų pagal jos pateiktą prašymą.
- 33 Grįsdama savo reikalavimus panaikinti ginčijamą sprendimą *Altice* pateikė neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ir keturis pagrindus, kuriuos Bendrasis Teismas išnagrinėjo trimis etapais. Visų pirma skundžiamo sprendimo 54–67 punktuose Bendrasis Teismas atmetė Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 2 dalies a punkto neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. Paskui to sprendimo 68–259 punktuose Bendrasis Teismas atmetė pirmuosius tris *Altice* ieškinio pagrindus, susijusius su šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Galiausiai to paties sprendimo 260–277 punktuose Bendrasis Teismas atmetė ketvirtąjį pagrindą, visų pirma argumentus, susijusius su proporcingumo principo ir „dvigubo nubaudimo draudimo principo, pagrįsto valstybių narių teisinėms sistemoms būdingais bendraisiais principais“, pažeidimu. Todėl tame pačiame skundžiamo sprendimo 277 punkte jis atmetė reikalavimus panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 34 Grįsdama savo reikalavimus dėl baudų dydžio *Altice* nurodė penktąjį pagrindą, grindžiamą baudų neteisėtumu ir proporcingumo principo pažeidimu; šį pagrindą sudaro penkios dalys. Bendrasis Teismas atmetė pirmąsias keturias dalis, visų pirma trečią dalį, grindžiamą baudų neteisėtumu dėl nepakankamų jų dydžio nustatymo motyvų. Penktoje dalyje Bendrasis Teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija, nusprendė, kad už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą *Altice* skirtą baudą reikia sumažinti 10 %, ir nustatė 56 025 000 EUR siekiantį jos dydį. Bendrasis Teismas pažymėjo, kad *Altice* savo iniciatyva informavo Komisiją apie koncentraciją gerokai prieš pasirašydama SPA ir pateikė prašymą sudaryti darbuotojų grupę, atsakingą už jos bylos nagrinėjimą.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 35 Apeliaciniu skundu *Altice* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - panaikinti ginčijamo sprendimo 1–4 straipsnius,
 - nepatenkinus šių reikalavimų, sumažinti baudas, skirtas Bendrojo Teismo iš dalies pakeisto ginčijamo sprendimo 3 ir 4 straipsniais,
 - nepatenkinus ir šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo ir
 - priteisti iš Komisijos šios bendrovės bylinėjimosi išlaidas, patirtas tiek apeliaciniame procese, tiek procese Bendrajame Teisme.

36 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš *Altice* bylinėjimosi išlaidas.

37 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą ir
- nurodyti *Altice* padengti Tarybos apeliaciniame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

38 Grįsdama savo apeliacinį skundą *Altice* nurodo šešis pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo

39 Apeliacinio skundo pirmajame pagrinde *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis padarė teisės klaidų, kai nagrinėjo Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 2 dalies b punkto neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. Šį pagrindą sudaro trys dalys.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

40 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Altice* teigia, kad skundžiamo sprendimo 54–58, 60–64, 66, 264, 265 ir 271 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama „savarankiškų tikslų“ ir jose nustatomos dvi skirtingos pareigos, t. y. pareiga pranešti ir pareiga sustabdyti koncentracijos vykdymą, kurių neįgyvendinus gali būti taikomos konkrečios sankcijos.

41 Pirma, *Altice* pabrėžia, kad nuo tada, kai buvo priimtas Reglamentas Nr. 139/2004, pareiga pranešti negali būti atskirta nuo pareigos sustabdyti koncentracijos vykdymą, ji negali būti atskirai pažeista ir už jos pažeidimą negali būti skirta konkreti sankcija. Nors šio reglamento 4 straipsnio 1 dalis pažeidžiama, kai koncentracija vykdoma prieš pranešant apie ją, šiam vykdymui taikoma būtent minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalis.

42 Taigi, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 56, 60–62 ir 271 punktuose, šiomis nuostatomis siekiama ne „savarankiškų tikslų“, o vieno tikslo, vadinasi, vieno ir to paties teisinio intereso. Šiuo tikslu siekiama užtikrinti Bendrijos masto koncentracijų *ex ante* kontrolės veiksmingumą. Taigi pagal abi šias nuostatas draudžiama vykdyti koncentraciją prieš pranešant apie ją. Skundžiamo sprendimo 60 punkte Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalį draudžiama ne tik vykdyti koncentraciją dar negavus Komisijos leidimo, bet ir vykdyti tą koncentraciją prieš pranešant apie ją Komisijai.

- 43 Skundžiamo sprendimo 54, 55, 57 ir 58 punktuose Bendrojo Teismo nurodyti skirtumai šiuo klausimu neturi reikšmės, nes nepaneigia *Altice* pozicijos, kad šios dvi nuostatos taikomos tam pačiam elgesiui ir jomis siekiama to paties tikslo, nes jos draudžia vykdyti koncentraciją prieš pranešant apie ją. Pažeidimų trukmė svarbi tik vertinant baudų proporcingumą.
- 44 Be to, skundžiamo sprendimo 56, 66 ir 264 punktuose Bendrasis Teismas, siekdamas pateisinti aplinkybę, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama „savarankiškų tikslų“, klaidingai rėmėsi šio reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje nurodyta „vieno langelio“ sistema. Jis tik apibrėžė Komisijos kompetenciją kontroliuoti Bendrijos mastu vykdomas koncentracijas.
- 45 Antra, *Altice* mano, kad Reglamente Nr. 139/2004 numatyta tvarka yra praeities reliktas. Ji pažymi, kad Reglamente Nr. 4064/89 buvo nustatytos dvi atskiros ir savarankiškos pareigos, t. y. procedūrinė pareiga pranešti apie koncentraciją per vieną savaitę nuo susitarimo sudarymo ir materialinė pareiga sustabdyti koncentracijos vykdymą. Už kiekvienos iš šių pareigų pažeidimą buvo skirtinos skirtingo dydžio baudos.
- 46 Priimdamas Reglamentą Nr. 139/2004 Sąjungos teisės aktų leidėjas jo 4 straipsnio 1 dalyje panaikino pranešimo apie koncentraciją terminą ir nustatė reikalavimą pranešti apie koncentraciją prieš ją vykdant. Kartu jis padidino baudos, kuri pagal šio reglamento 14 straipsnio 2 dalies a punktą gali būti skirta pažeidus pareigą pranešti, dydį. Taip jis šią pareigą pavertė materialine pareiga nevykdyti koncentracijos prieš apie ją pranešant. Teisinis pagrindas, atsiradęs dėl to, kad teisės aktų leidėjas nepanaikino ar nepritaikė šių nuostatų, yra „neįprastas“.
- 47 Trečia, remdamasi sisteminiu aiškinimu *Altice* priduria, kad Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 3 dalyje numatyta nuo jo 7 straipsnio 1 dalies nukrypti leidžianti nuostata ir kad nėra lygiavertės nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies. Taip yra todėl, kad ši leidžianti nukrypti nuostata taip pat reiškia nukrypimą nuo pastarojoje nuostatoje nurodyto reikalavimo pranešti. Be to, minėto reglamento 14 straipsnio 2 dalies a punkte aiškiai numatyta, kad bauda negali būti skirta už šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą, jei pagal šio reglamento 7 straipsnio 3 dalį taikoma leidžianti nukrypti nuostata.
- 48 Komisija ir Taryba mano, kad ši dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 49 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Altice* iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama savarankiškų tikslų, nors, jos nuomone, jomis saugomas vienas ir tas pats teisinis interesas ir jos yra perteklinės.
- 50 Reikia pažymėti, kad tarp Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies, kurioje numatyta pareiga pranešti apie koncentraciją prieš ją vykdant, ir šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies, kurioje numatyta pareiga nevykdyti šios koncentracijos prieš pranešant apie ją ir gaunant dėl jos leidimą, egzistuoja ryšys. Minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalies pažeidimas automatiškai lemia to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies pažeidimą, todėl negalima numatyti, kad pirmosios nuostatos pažeidimas būtų padarytas atskirai nuo antrosios nuostatos pažeidimo (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 101 ir 106 punktus).

- 51 Vis dėlto tuo atveju, kai įmonė pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį praneša apie koncentraciją prieš ją vykdydama, gali būti, kad ji pažeis šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį, jeigu įvykdys šią koncentraciją prieš Komisijai ją pripažįstant suderinama su vidaus rinka (2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 102 punktas).
- 52 Iš to matyti, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama savarankiškų tikslų, susijusių su šio reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje nurodyta „vieno langelio“ sistema (2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 103 punktas).
- 53 Viena vertus, šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje numatyta pareiga imtis veiksmų, t. y. pareiga pranešti apie koncentraciją prieš ją vykdant, ir, kita vertus, minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalyje numatyta pareiga nesiimti veiksmų, t. y. nevykdyti šios koncentracijos prieš pranešant apie ją ir gaunant leidimą ją vykdyti. Pirmosios iš šių nuostatų pažeidimas yra vienkartinis, o antrosios – tęstinis (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 104 ir 115 punktus).
- 54 Be to, Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose numatytos atskiros baudos už kiekvienos iš šių pareigų pažeidimą tuo atveju, kai šie pažeidimai padaryti tuo pačiu metu, įvykdžius koncentraciją prieš tai, kai apie ją pranešama Komisijai (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 105 ir 106 punktus). Šią galimybę pateisina šio reglamento tikslas, kuris, kaip matyti iš jo 34 konstatuojamosios dalies, yra užtikrinti veiksmingą Bendrijos masto koncentracijų kontrolę, įpareigojant įmones iš anksto pranešti apie koncentracijas ir numatant, kad jų vykdymas turi būti sustabdytas, kol bus priimtas galutinis sprendimas (šiuo klausimu žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young*, C-633/16, EU:C:2018:371, 42 punktą; taip pat 2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 108 ir 109 punktus).
- 55 Atsižvelgdamas į šį tikslą Teisingumo Teismas jau atmetė aiškinimą, pagal kurį tuo atveju, kai koncentracija įvykdoma prieš pranešant apie ją, Komisija gali skirti sankciją tik už Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies pažeidimą. Teisingumo Teismas nusprendė, kad atėmus iš Komisijos galimybę skiriant baudas atskirti situaciją, kai įmonė laikosi pareigos pranešti, tačiau pažeidžia pareigą sustabdyti koncentracijos vykdymą, ir situaciją, kai ši įmonė pažeidžia šias dvi pareigas, toks aiškinimas neleistų pasiekti minėto tikslo, nes už pareigos pranešti pažeidimą niekada nebūtų galima skirti konkrečios sankcijos (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 107–109 punktus).
- 56 Atsižvelgiant į šiuos priminimus, pirma, reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 54–58 ir 63 punktuose Bendrasis Teismas priminė būtent šio sprendimo 50–54 punktuose nurodytą jurisprudenciją. Tuo remdamasis jis padarė teisingą išvadą, kad, nepaisant tam tikros sutapties, į kurią, beje, jis tinkamai atsižvelgė, pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama savarankiškų tikslų, jose nustatytos atskiros pareigos ir jos lemia skirtingo pobūdžio pažeidimus.
- 57 Taigi, nors šie du tikslai atitinka Reglamento Nr. 139/2004 tikslą, t. y. kaip iš esmės pažymėta šio sprendimo 54 punkte, išsaugoti koncentracijos sandorių *ex ante* kontrolės veiksmingumą, vis dėlto tai yra atskiri to tikslo variantai.

- 58 Vadinas, skundžiamo sprendimo 59 ir 62 punktuose Bendrasis Teismas taip pat teisingai atmetė *Altice* argumentus, susijusius su Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 2 dalies a punkto neteisėtumu, nes, pasak *Altice*, šio reglamento 4 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis yra perteklinės ir jomis siekiama to paties teisinio intereso.
- 59 Iš šio sprendimo 50–53 punktuose nurodytos jurisprudencijos taip pat matyti, kad išvada, jog šiomis nuostatomis siekiama savarankiškų tikslų, priešingai, nei teigia *Altice*, grindžiama šių dviejų nuostatų norminiu turiniu ir atitinkamais tikslais, taip pat bendra Reglamento Nr. 139/2004 struktūra, o ne jo 8 konstatuojamąja dalimi.
- 60 Antra, palyginus Reglamento Nr. 4064/89 ir Reglamento Nr. 139/2004 nuostatas negalima daryti jokios kitokios išvados. Šioje byloje *ratione temporis* taikytinas tik pastarasis reglamentas.
- 61 Trečia, nesant reikalo nustatyti, ar, kaip teigia *Altice*, pagal Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 3 dalį leidžiama ne tik taikyti nuo pareigos sustabdyti koncentracijos vykdymą leidžiančią nukrypti nuostatą, bet ir nuo pareigos pranešti leidžiančią nukrypti nuostatą, pažymėtina, kad negalima pritarti šia nuostata grindžiamam argumentui. Šis argumentas tik atspindi ryšį tarp šių dviejų pareigų, į kurį tinkamai atsižvelgta šio sprendimo 50 ir 55 punktuose primintoje jurisprudencijoje.
- 62 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

- 63 Pirmojo pagrindo antroje dalyje *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad kumuliacinis dviejų baudų skyrimas pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalį nepažeidžia proporcingumo principo.
- 64 Jos nuomone, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 65 ir 273 punktuose, galimybė sumuojant skirti dvi baudas už tą patį to paties asmens elgesį pažeidžiant dvi pareigas, kuriomis siekiama apsaugoti tą patį tikslą, savaime akivaizdžiai prieštarauja proporcingumo principui, nes toks sankcijų sumavimas yra nereikalingas ir perteklinis.
- 65 *Ex ante* koncentracijų kontrolės veiksmingumo tikslas būtų visiškai pasiektas mažiau ribojančia priemone, t. y. pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalies b punktą skiriant vieną baudą, kuria baudžiama ir už pareigos pranešti pažeidimą, ir už pareigos sustabdyti koncentracijos vykdymą pažeidimą, kurios abi numatytos šio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje. Atsižvelgdama į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę Komisija gali pakeisti už šios nuostatos pažeidimą skirtą baudą, atsižvelgdama į tai, ar įmonė pažeidė abi šias pareigas, ar tik antrąją iš jų.
- 66 Komisija ir Taryba mano, kad ši dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 67 Skundžiamo sprendimo 65 punkte, kurį *Altice* ginčija pirmojo pagrindo antroje dalyje, Bendrasis Teismas nusprendė, kad tai, jog ta pati institucija vienu ir tuo pačiu sprendimu skyrė dvi sankcijas už tą patį elgesį, savaime negali būti laikoma proporcingumo principo pažeidimu. Bendrasis Teismas pakartojo šią išvadą minėto sprendimo 273 punkte – jį *Altice* taip pat ginčija.
- 68 Pirma, reikia pažymėti, kad ši dalis grindžiama prielaida, jog Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje numatytais pareigomis siekiama apsaugoti tą patį tikslą. Ši prielaida buvo paneigta nagrinėjant šio ieškinio pagrindo pirmą dalį. Todėl šis *Altice* teiginys turi būti atmestas.
- 69 Antra, reikia priminti, kad pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai būtų tinkami atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti. Kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia pasirinkti mažiausiai varžančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (šiuo klausimu žr. 2022 m. vasario 16 d. Sprendimo *Vengrija / Parlamentas ir Taryba*, C-156/21, EU:C:2022:97, 340 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 70 Šiuo atveju Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose Komisijai atitinkamai suteikiami įgaliojimai priimti sprendimą skirti baudas už tai, kad įmonės pažeidė šio reglamento 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, patikslinant, kad kiekvienos baudos dydis negali viršyti 10 % kiekvienos iš šių įmonių bendros apyvartos. Pagal minėto reglamento 14 straipsnio 3 dalį nustatant kiekvienos baudos dydį reikia atsižvelgti į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę.
- 71 Kaip matyti iš šio sprendimo 54 ir 55 punktų, ši galimybė tame pačiame sprendime skirti dvi baudas už tai, kad vienu ir tuo pačiu elgesiu buvo pažeistos dvi savarankiškos pareigos, yra tinkama užtikrinti veiksmingą Bendrijos masto kontrolę ir būtina šiuo tikslu. Be to, nustatydamas kiekvienos baudos dydį (neviršijant 10 % atitinkamų įmonių bendros apyvartos ribos) ir atsižvelgdamas į kiekvieno pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę Komisija turi užtikrinti, kad įgyvendinant Reglamento Nr. 139/2004 nuostatas būtų laikomasi proporcingumo principo.
- 72 Vadinas, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 65 ir 273 punktuose nusprendė, jog tai, kad ta pati institucija vienu ir tuo pačiu sprendimu skyrė dvi sankcijas už tą patį elgesį, savaime negali būti laikoma proporcingumo principo pažeidimu. Vis dėlto ši institucija turi įsitikinti, kad baudos, vertinamos kartu, yra proporcingos pažeidimo pobūdžiui (pagal analogiją žr. 2019 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie*, C-617/17, EU:C:2019:283, 38 punktą).
- 73 Darytina išvada, kad pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies

– Šalių argumentai

- 74 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje *Altice* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog dviejų baudų skyrimas kartu pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalį nepažeidžia dvigubo nubaudimo draudimo principo, grindžiamo valstybių narių teisinėms sistemoms būdingais bendraisiais principais, reglamentuojančiais įstatymų sutaptį.
- 75 Pirma, nagrinėdamas neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą Bendrasis Teismas klaidingai neišnagrinėjo argumentų, kuriuos *Altice* grindžia šiuo bendruoju Sąjungos teisės principu.
- 76 Antra, skundžiamo sprendimo 274 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą. Priešingai, nei tame punkte nurodė Bendrasis Teismas, 2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149) 117 ir 118 punktuose Teisingumo Teismas neatmetė šiuo principu grindžiamų argumentų, nes nepriėmė sprendimo dėl Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 2 dalies a punkto suderinamumo su dvigubo nubaudimo draudimo principu, kadangi jam nebuvo pateikta neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo.
- 77 Be to, nesvarbu, ar teisės aktų leidėjas vieną pažeidimą kvalifikavo kaip sunkesnę už kitą, arba nuostatą – kaip taikytiną pirmiausiai. Pagal nusikalstamų veikų sutapties principus, kurie buvo nustatyti siekiant kompensuoti tai, kad įstatymų leidėjas nenustatė tokios kvalifikacijos, draudžiama skirti dvi baudas tam pačiam pažeidėjui už tą patį elgesį ir siekiant apsaugoti tą patį teisinį interesą.
- 78 Be to, šiuo klausimu Bendrasis Teismas neatsižvelgė į šešias *Altice* pateiktas teises nuomones.
- 79 Trečia, remiantis „įstatymų sutapties principu“ ir „vartojimo principu“, Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies pažeidimas šiuo atveju apima šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą. Pirmoji nuostata yra platesnė ir apima visą antrojoje nuostatoje nustatytą pareigą. Taigi, siekiant išvengti pernelyg didelės baudos skyrimo, reikia taikyti tik šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį. Tokiu atveju būtų taikomas penkerių metų senaties terminas.
- 80 Komisija ir Taryba ginčija *Altice* argumentus ir mano, kad ši dalis yra nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 81 Pirma, tiek, kiek *Altice* priekaištuoja Bendrajam Teismui, kad šis, nagrinėdamas jos pateiktą neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, nepriėmė sprendimo dėl jos argumentų, susijusių su „valstybių narių teisinėms sistemoms būdingais bendraisiais principais, reglamentuojančiais įstatymų sutaptį“, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 60–62 punktuose Bendrasis Teismas atmetė šiuos argumentus ir paaiškino, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama savarankiškų tikslų.
- 82 Iš pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio matyti, kad ši *Altice* pareikšto neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo dalis buvo neatsiejama nuo jos teiginio, kad šiomis nuostatomis saugomas vienas ir tas pats teisinis interesas.

- 83 Taigi Bendrajam Teismui negalima priekaištauti dėl to, kad jis nepriėmė aiškaus ir išsamaus sprendimo dėl visų *Altice* šioje dalyje pateiktų argumentų.
- 84 Antra, skundžiamo sprendimo 274 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad 2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149) 117 ir 118 punktuose Teisingumo Teismas jau atmetė į bendrovės *Altice* panašų argumentą, grindžiamą „dvigubo nubaudimo draudimo principu, pagrįstu valstybių narių teisinėms sistemoms būdingais bendraisiais principais“.
- 85 Tokiame vertinime nepadaryta jokios teisės klaidos.
- 86 Tame sprendime, visų pirma jo 117 ir 118 punktuose, Teisingumo Teismas nusprendė, kad net darant prielaidą, jog toks principas yra reikšmingas, atsižvelgiant į tai, kad Reglamente Nr. 139/2004 nėra nuostatos, kuri būtų „iš esmės taikytina“, ir į savarankiškus tikslus, kurių siekiama pagal šio reglamento 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, šis principas negali užkirsti kelio skirti dvi baudas už tuo pačiu elgesiu padarytą šių nuostatų pažeidimą. Taigi Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, galėjo *Altice* argumentų vertinimą grįsti minėtu sprendimu, nors byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, Teisingumo Teismui nebuvo pateikta neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo.
- 87 Šiomis aplinkybėmis taip pat nebuvo būtina, kad Bendrasis Teismas aiškiai atsižvelgtų į įvairias *Altice* pateiktas nuomones ir ekspertizes.
- 88 Trečia, šio sprendimo 79 punkte apibendrintus *Altice* argumentus reikia atmesti, nes jie grindžiami prielaida, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama vieno ir to paties tikslo ir jos yra perteklinės. Ši prielaida buvo paneigta nagrinėjant šio apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį.
- 89 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti pirmojo pagrindo trečią dalį, taigi, ir visą šį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 90 Apeliacinio skundo antrajame pagrinde *Altice* ginčija skundžiamo sprendimo 260–278 ir 328 punktus.
- 91 Pirma, *Altice* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir pažeidė proporcingumo principą, kai nusprendė, kad šis principas „savaime“ netaikomas skiriant dvi baudas už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimą, ir neužtikrino, kad abi skirtos baudos būtų proporcingos padarytiems pažeidimams.
- 92 Iš pradžių pažymėtina: kadangi skundžiamo sprendimo 264, 265 ir 270 punktuose Bendrasis Teismas rėmėsi savarankiškais šių dviejų Reglamento Nr. 139/2004 nuostatų tikslais, *Altice* daro nuorodą į apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.
- 93 Toliau, kalbant apie proporcingumo principą, *Altice* primena, kad nors *ne bis in idem* principas nedraudžia konkurencijos institucijai viename sprendime skirti įmonei dvi baudas už tas pačias veikas, ši institucija vis dėlto turi įsitikinti, kad baudos, vertinamos kartu, yra proporcingos

pažeidimo pobūdžiui. Bendrasis Teismas tokios analizės neatliko. Be to, sumažindamas už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą skirtos baudos dydį, jis tai padarė ne tam, kad būtų užtikrintas dviejų paskirtų baudų proporcingumas.

- 94 *Altice* teigimu, antrosios baudos skyrimas už tą patį elgesį, siekiant apsaugoti tą patį teisinį interesą, iš esmės nėra būtinas ir yra perteklinis.
- 95 Antra, *Altice* mano, kad Bendrasis Teismas taip pat pažeidė dvigubo nubaudimo draudimo principą, grindžiamą valstybių narių teisinėms sistemoms būdingais bendraisiais principais įstatymų sutapties srityje, kai atsisakė pripažinti, kad dviejų baudų skyrimas pažeidžia šį draudimą, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas.
- 96 Šiuo klausimu *Altice* daro nuorodą į argumentus, kuriuos ji išdėstė apeliacinio skundo pirmajame pagrindu. Ji priduria, kad jei reikėtų manyti, jog pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį siekiama skirtingų teisinių interesų, tai būtų ideali pažeidimų sutaptis. Todėl dėl priežasčių, nurodytų pirmojo pagrindo trečioje dalyje, reikia remtis įskaitymo principu; vadinasi, nustatant antrosios baudos dydį reikia atsižvelgti į pirmosios paskirtos baudos dydį. Taigi skundžiamo sprendimo 328 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai remdamasis klaidingu 2017 m. spalio 26 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija* (T-704/14, EU:T:2017:753, 344 punktas) aiškinimu nusprendė netaikyti šio principo.
- 97 Komisija mano, kad šis pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 98 Iš pradžių reikia pažymėti, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas didžiąja dalimi grindžiamas nuoroda į argumentus, kuriuos *Altice* jau pateikė grįsdama apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą. Kadangi šie argumentai buvo atmesti nagrinėjant pirmąjį pagrindą, antrajam pagrindui negalima pritarti.
- 99 Be to, pirma, teiginys dėl proporcingumo principo pažeidimo yra nepakankamai pagrįstas, todėl turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 100 Antra, *Altice* teigia, kad įskaitymo principas „pažeidimų sutapties“ atveju yra taikytinas dėl priežasčių, išdėstytų pirmojo pagrindo trečioje dalyje. Tai yra toks atvejis, kai pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį saugomi skirtingi teisiniai interesai. Reikia pažymėti, kad nors trečia dalis grindžiama prielaida, kad šiomis nuostatomis saugomas tas pats teisinis interesas ir kad ši byla yra susijusi su įstatymų sutaptimi, *Altice* nepaaiškino, kodėl šios priežastys galėtų būti taikomos šiomis aplinkybėmis.
- 101 Kalbant apie *Altice* šiomis aplinkybėmis daromą nuorodą į skundžiamo sprendimo 328 punkte minėto 2017 m. spalio 26 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija* (T-704/14, EU:T:2017:753) 344 punktą, pažymėtina, kad jos argumentai grindžiami klaidingu šio 344 punkto aiškinimu. Tame punkte Bendrasis Teismas aiškiai atmetė įskaitymo principo taikymą situacijai, kai vienu ir tuo pačiu sprendimu skiriamos kelios sankcijos, net jei tos sankcijos skiriamos už tas pačias veikas. Todėl šie argumentai yra nepagrįsti.
- 102 Vadinasi, apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl trečiojo–penktojo pagrindų

- 103 Apeliacinio skundo trečiajame–penktajame pagrinduose *Altice* ginčija Bendrojo Teismo vertinimus dėl Komisijos išvados, kad *Altice* įvykdė koncentraciją, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, prieš apie ją pranešdama šiai institucijai ir prieš gaudama jos leidimą.
- 104 Komisija atsikerta, kad šie trys pagrindai yra nereikšmingi ir bet kuriuo atveju nepagrįsti.

Dėl trečiojo–penktojo pagrindų reikšmingumo

– Šalių argumentai

- 105 Komisija pažymi, kad ginčijamame sprendime padaryta išvada, jog *Altice* įvykdė koncentraciją, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, prieš pranešdama apie ją šiai institucijai ir gaudama jos leidimą, buvo grindžiama trimis elementais. Šie elementai buvo tokie: pirma, iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai; antra, faktinis *Altice* dalyvavimas *PT Portugal* veikloje ir, trečia, keitimasis informacija, kuris padėjo įrodyti, kad *Altice* darė lemiamą įtaką *PT Portugal*.
- 106 Apeliacinio skundo trečiajame–penktajame pagrinduose *Altice* ginčijo tik Bendrojo Teismo vertinimus, pateiktus dėl pirmojo ir trečiojo iš šių elementų. Kiek tai susiję su antruoju elementu, *Altice* tik teigia, kad ginčijamo sprendimo 4.2.1 skirsnyje Komisijos padarytos išvados suponuoja, jog *Altice* turėjo veto teisę dėl aptariamų *PT Portugal* strateginių sprendimų; šią veto teisę ginčijo *Altice*. Pasak Komisijos, šis teiginys yra nepagrįstas, nes nei šiame sprendime, nei skundžiamame sprendime išvada, kad *Altice* faktiškai darė lemiamą įtaką *PT Portugal* komercinės strategijos aspektams, nesiejama su tuo, kad jai suteikiama tokia veto teisė pagal SPA. Taigi *Altice* iš tikrųjų neginčijo Bendrojo Teismo išvadų dėl esmės, susijusių su šiame 4.2.1 skirsnyje aprašytu ir skundžiamo sprendimo 170–218 punktuose nagrinėtu elgesiu.
- 107 Vadinas, kadangi vien šios išvados gali pateisinti teiginį, kad *Altice* įvykdė koncentraciją, apeliacinio skundo trečiasis–penktasis pagrindai yra nereikšmingi.
- 108 Dublike *Altice* ginčija visus šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 109 Kaip teisingai pažymi Komisija ir kaip matyti iš šio sprendimo 27 ir 28 punktų, ginčijamame sprendime konstatuodama, kad *Altice* įvykdė koncentraciją, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, prieš pranešdama apie ją ir gaudama tam leidimą, ši institucija rėmėsi trimis veiksniais. Pirma, iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai suteikė *Altice* galimybę daryti lemiamą įtaką *PT Portugal* veiklai. Antra, septyni atvejai rodė faktinį *Altice* dalyvavimą *PT Portugal* veikloje. Trečia, keitimasis informacija padėjo įrodyti, kad *Altice* darė lemiamą įtaką *PT Portugal*.
- 110 Bendrasis Teismas išanalizavo šių vertinimų pagrįstumą, nagrinėdamas pirmuosius tris *Altice* pagrindus, susijusius su Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimo buvimu. Šiomis aplinkybėmis jis, be kita ko, priėmė sprendimą dėl koncentracijos „vykdymo“ sąvokos, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas (skundžiamo sprendimo

- 76–89 punktai), dėl iki įsigijimo užbaigimo sudarytų susitarimų (skundžiamo sprendimo 94–105, 108–133 ir 136–155 punktai), dėl septynių nurodytų faktinės lemiamos įtakos darymo *PT Portugal* atvejų (skundžiamo sprendimo 173–218 punktai), taip pat dėl keitimosi informacija (to paties sprendimo 221–242 punktai).
- 111 Apeliacinio skundo trečiajame–penktajame pagrinduose *Altice* iš esmės ginčija Bendrojo Teismo vertinimus, susijusius su koncentracijos „vykdymo“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, su iki įsigijimo užbaigimo sudarytais susitarimais ir su keitimusi informacija.
- 112 Taigi tiesa, kad, kaip teigia Komisija, *Altice* savo apeliaciniam skundui pagrįsti nepateikė pagrindo, kuriuo konkrečiai užginčytų Bendrojo Teismo vertinimus, susijusius su septyniais nurodytais faktinės lemiamos įtakos darymo atvejais.
- 113 Vis dėlto trečiojo pagrindo trečioje dalyje *Altice* ginčija kriterijaus, kurį Bendrasis Teismas taikė vertindamas ne tik apeliacinio skundo trečiajame pagrinde nagrinėjamus iki įsigijimo užbaigimo sudarytus susitarimus, bet ir septynis faktinės lemiamos įtakos darymo *PT Portugal* atvejus, reikšmingumą. Šiomis aplinkybėmis jis rėmėsi šiuo kriterijumi, be kita ko, skundžiamo sprendimo 190 ir 201 punktuose.
- 114 Be to, kaip matyti iš apeliacinio skundo 91 punkto, pateikiant apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą, susijusį su Bendrojo Teismo pateiktu „veto teisės“ sąvokos aiškinimu, galiausiai siekiama užginčyti prielaidą, kuria tas teismas rėmėsi tikrindamas Komisijos vertinimus, susijusius su septyniais nurodytais faktinės lemiamos įtakos darymo atvejais.
- 115 Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, trečiojo–penktojo pagrindų negalima atmesti kaip nereikšmingų.
- 116 Vadinas, reikia įvertinti jų pagrįstumą.

Dėl trečiojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 117 Trečiajame pagrinde *Altice* iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, kai nusprendė, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai yra koncentracijos „vykdymas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį. Šį pagrindą sudaro trys dalys.
- 118 Minėto pagrindo pirmoje dalyje *Altice* ginčija skundžiamo sprendimo 69–89, 96, 132 ir 144 punktus; juose Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad paprasčiausias SPA pasirašymas šiai bendrovei suteikė „galimybę daryti lemiamą įtaką“ *PT Portugal* ir kad šis pasirašymas prilygo koncentracijos vykdymui. Taip Bendrasis Teismas supainiojo Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnyje vartojamą sąvoką „koncentracija“ su šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „vykdymas“ ir pastarajai suteikė pernelyg plačią apimtį.

- 119 Pirma, „galimybė daryti lemiamą įtaką“ atitinka „kontrolės“ apibrėžtį, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 2 dalį, taigi ir sąvoką „koncentracija“, kaip ji suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnį. „Koncentracija“ yra siauresnė nei koncentracijos „vykdymas“, nes šiame 3 straipsnyje nekalbama apie „vykdymą“. Taigi vykdymas neabejotinai reikštų daugiau nei galimybę daryti lemiamą įtaką.
- 120 Be to, minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies formuluotės reiškia, kad susitarimas, dėl kurio atsiranda „koncentracija“ ir apie kurį turi būti pranešta, ir jo vėlesnis „vykdymas“ skiriasi. Šiuo atveju SPA pasirašymas jau buvo „koncentracija“, apie kurią turėjo būti pranešta, tačiau dar nebuvo „įvykdyta“ koncentracija. Įvykdymas buvo atliktas tuo metu, kai visos *PT Portugal* akcijos buvo perleistos *Altice*.
- 121 Teleologiniu požiūriu nė vienas iš Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime nagrinėtų veiksmų nepakenkė koncentracijų kontrolei, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, t. y. į išankstinį pranešimą apie koncentraciją, taisomųjų priemonių pasiūlymą ir akcijų perleidimą tik po to, kai buvo gautas leidimas.
- 122 Antra, *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis plačiai aiškino sąvoką „vykdymas“, į ją įtraukdamas paprastą iki įsigijimo užbaigimo sudarytų susitarimų pasirašymą. Jos teigimu, koncentracija negali būti laikoma įvykdyta dėl šių susitarimų ir Bendrojo Teismo nagrinėtų situacijų, nes Komisija negalėjo pagal Reglamento Nr. 139/2004 8 straipsnio 4 dalį nurodyti nutraukti koncentraciją arba perleisti visas aptariamas akcijas ar turtą, kad būtų atkurta konkurencinė padėtis, vyravusi iki SPA pasirašymo. *PT Portugal* akcijas ir turtą iki pat sandorio užbaigimo, kai Komisija davė leidimą jį vykdyti, išimtinai kontroliavo *Oi*. Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 69–88 punktuose atmetė *Altice* šiuo klausimu pateiktus argumentus.
- 123 Be to, skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas iškraipė *Altice* ieškinio pirmojoje instancijoje 47 punkte pateiktą argumentą, iš esmės supainiojęs Bendrojo Teismo vartojamą sąvoką „koncentracija“ ir *Altice* vartojamą sąvoką „vykdymas“. Todėl to sprendimo 88 punktas negali veiksmingai paneigti *Altice* teiginio.
- 124 Trečiojo pagrindo antroje dalyje *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidų, kai skundžiamo sprendimo 95–97, 113 ir paskesniuose punktuose aiškino ir taikė sąvokas „dalinis įvykdymas“ ir prisidėjimas prie „ilgalaikio kontrolės pokyčio“, atsižvelgiant į 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimą *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371).
- 125 Remdamasis to sprendimo 46 punktu Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnis taikomas „daliniam [koncentracijos] įvykdymui“, kai šalys „vykdo sandorius, kurie prisideda prie ilgalaikio tikslinės įmonės kontrolės pokyčio“. Vis dėlto *Altice* mano, kad, atsižvelgiant į minėto sprendimo 49 punktą ir Suvestinį pranešimą dėl jurisdikcijos, sandoriai, kurie nėra būtini siekiant kontrolės pokyčio, nepatenka į šio straipsnio taikymo sritį, nes neturi tiesioginio funkcinio ryšio su koncentracijos vykdymu.
- 126 Be to, iš to paties sprendimo 43–45 ir 52 punktų matyti, kad Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalis taikoma tik sandoriams, kurie prisidėjo prie ilgalaikio kontrolės pokyčio. Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 95 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad ilgalaikio kontrolės pokyčio reikalavimas nesusijęs su iki įsigijimo užbaigimo sudarytų susitarimų trukme.

- 127 Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad šie susitarimai savaime prisidėjo prie ilgalaikio kontrolės pokyčio, nors jie nebuvo būtini šiam pokyčiui pasiekti perleidžiant *PT Portugal* akcijas, kad jie neprisidėjo prie šio pokyčio ir buvo trumpalaikiai.
- 128 Trečiojo pagrindo trečioje dalyje *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 102–105, 117, 120, 121, 130 ir 131 punktuose nusprendė, jog tam, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai būtų laikomi pagalbiniais apribojimais, nepatenkančiais į Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalyje nustatyto draudimo taikymo sritį, jie būtinai turėjo išsaugoti tikslinės įmonės vertę.
- 129 *Altice* teigia, kad 2018 m. gegužės 31 d. Sprendime *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371) Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas draudimas netaikomas iki koncentracijos užbaigimo sudarytam sandoriui, kuris yra papildomas ar parengiamasis koncentracijos atžvilgiu. Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas visiškai nesirėmė kriterijumi, susijusiu su tikslinės įmonės vertės išsaugojimu, kuris nenumatytas nei šiame reglamente, nei Komisijos pranešime dėl būtinų ir su įmonių koncentracija tiesiogiai susijusių apribojimų (OL C 56, 2005, p. 24).
- 130 Be to, visame pasaulyje nustatyta, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai praktiškai vaidina lemiamą vaidmenį išsaugant tikslinės įmonės vientisumą nuo susitarimo pasirašymo iki jo užbaigimo. Įprasta, kad pardavėjas yra įpareigotas konsultuotis su pirkėju dėl tam tikrų su perduotos veiklos valdymu susijusių priemonių, kai jų imamas laikotarpis iki koncentracijos užbaigimo, siekiant užtikrinti, kad pirkėjas nereikalautų kompensacijos už tokių priemonių nustatymą.
- 131 Komisija mano, kad trečiasis pagrindas yra nepagrįstas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 132 Trečiajame pagrinde, kurio tris dalis reikia nagrinėti kartu, *Altice* iš esmės ginčija Bendrojo Teismo pateiktą sąvokos „vykdymas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, aiškinimą ir jos taikymą šioje byloje, kiek tai susiję su iki įsigijimo užbaigimo sudarytais susitarimais.
- 133 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors apeliacinio skundo pagrindas formaliai pateiktas dėl daugelio skundžiamo sprendimo punktų, kai kuriuose iš jų nurodoma tik *Altice* argumentų santrauka. Bendrojo Teismo pateiktas sąvokos „vykdymas“ aiškinimas iš esmės matyti iš kartu aiškinamų skundžiamo sprendimo 76, 77, 83–85, 87, 95, 96, 102–104, 117, 121, 130, 131 ir 144 punktų. Taigi Teisingumo Teismo vertinime daugiausia dėmesio reikia skirti šioms *Altice* ginčijamiems punkтам.
- 134 Pirma, *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis supainiojo „koncentracijos“ ir koncentracijos „vykdymo“ sąvokas ir pastarajai suteikė pernelyg plačią apimtį.
- 135 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje numatyta pareiga pranešti Komisijai apie Bendrijos masto koncentracijas prieš jas vykdančią. Šio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje tik numatyta, kad koncentracija negali būti vykdoma nei prieš apie ją pranešant, nei prieš paskelbiant ją suderinama su bendrąja rinka.
- 136 Nė vienoje iš šių nuostatų neapibrėžiama, ką reiškia koncentracijos „vykdymas“.

- 137 Atsižvelgdamas, pirma, į tikslus, kurių siekiama Reglamentu Nr. 139/2004 (juo, be kita ko, siekiama užtikrinti koncentracijų *ex ante* kontrolės veiksmingumą), antra, į sąvoką „koncentracija“, kaip ji suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnį, ir, trečia, į bendrą šio reglamento struktūrą, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad koncentracija vykdoma, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 7 straipsnį, kai koncentracijos šalys vykdo sandorius, kuriais prisidedama prie ilgalaikio tikslinės įmonės kontrolės pokyčio. Todėl kontrolė kyla iš pagal teises, sutartis ar kitas priemones suteiktos galimybės daryti lemiamą įtaką įmonės veiklai (šiuo klausimu žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young*, C-633/16, EU:C:2018:371, 41–46, 52, 53, 59 ir 61 punktus).
- 138 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad bet koks dalinis koncentracijos įvykdymas patenka į Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio taikymo sritį. Jei koncentracijos šalims būtų draudžiama ją įvykdyti sudarant vienintelį sandorį, bet leidžiama tą patį rezultatą pasiekti paeiliui sudarant kelis dalinius sandorius, sumažėtų Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnyje nustatyto draudimo praktinis veiksmingumas ir kiltų pavojus šiame reglamente numatytos kontrolės išankstiniam pobūdžiui ir galimybei pasiekti jo tikslus (2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young*, C-633/16, EU:C:2018:371, 47 punktą).
- 139 Dėl tų pačių priežasčių ir atsižvelgiant į ryšį tarp Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies, kaip nurodyta šio sprendimo 50 punkte, toks aiškinimas taip pat taikytinas, kiek tai susiję su šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „vykdymas“.
- 140 Skundžiamo sprendimo 76, 77, 83 ir 84 punktuose Bendrasis Teismas taikė būtent šią jurisprudenciją, priminęs pagrindines iš jos kylančias išvadas. Taigi, remiantis minėta jurisprudencija, to sprendimo 77 ir 84 punktuose jis iš esmės teisingai nusprendė, kad koncentracija gali būti įvykdyta, kai sandoris suteikia įgijėjui galimybę daryti lemiamą įtaką tikslinei įmonei, o to sprendimo 83 punkte nusprendė, kad bet koks dalinis koncentracijos įvykdymas patenka į Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio taikymo sritį.
- 141 Vadinas, *Altice* argumentas, kad Bendrasis Teismas supainiojo sąvokas „koncentracija“ ir „vykdymas“, suteikdamas pastarajai pernelyg plačią apimtį, turi būti atmestas.
- 142 Šiomis aplinkybėmis *Altice* taip pat klaidingai remiasi Reglamento Nr. 139/2004 8 straipsnio 4 dalimi, kad padarytų išvadą, jog koncentracija yra įvykdyta tik tais atvejais, kai Komisija gali būti priversta įpareigoti ją nutraukti atsisakymo leisti vykdyti koncentraciją atveju. Viena vertus, kaip skundžiamo sprendimo 87 punkte teisingai ir neiškraipydamas *Altice* rašytinių pastabų konstatavo Bendrasis Teismas, šioje nuostatoje tik apibrėžiami įgaliojimai, kuriuos Komisija turi pažeidimo konstatavimo atveju. Tačiau joje nepateikiama sąvokų „koncentracija“ ir „vykdymas“ apibrėžčių. Kita vertus, *Altice* siūlomas aiškinimas reikštų, kad Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų apimtis būtų apribota taip, kad kiltų rizika koncentracijų *ex ante* kontrolės veiksmingumui.
- 143 Antra, *Altice* kritikuoja Bendrojo Teismo argumentus, susijusius su „dalinio [koncentracijos] įvykdymo“ sąvoka.
- 144 Visų pirma dėl sąvokos „ilgalaikis kontrolės pokytis“ Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 85, 95 ir 96 punktuose nurodė, kad prie ilgalaikių kontrolės pokyčių gali prisidėti net ir laiko atžvilgiu apribotas elgesys, nes tam, kad egzistuotų koncentracija, ilgalaikis turi būti būtent šis pokytis, o ne sandoriai, galintys prie jo prisidėti.

- 145 Priešingai, nei teigia *Altice*, šiame vertinime nepadaryta jokios teisės klaidos. Viena vertus, iš Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 1 dalies, į kurią reikia atsižvelgti siekiant nustatyti koncentracijos „vykdymo“ sąvokos, kaip ji suprantama pagal šio reglamento 4 ir 7 straipsnius, apimtį, aiškiai matyti, kad koncentracijai įvykdyti reikia „ilgalaikio kontrolės pokyčio“. Kita vertus, kaip matyti iš šio sprendimo 137 ir 138 punktų, bet koks sandoris, kuriuo prisidedama prie ilgalaikio tikslinės įmonės kontrolės pokyčio, turi būti laikomas bent jau daliniu koncentracijos įvykdymu, kuriam taikoma Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis. Kitaip tariant, ilgalaikis turi būti būtent kontrolės pokytis, o ne sandoris, kuriuo prisidedama prie to pokyčio, todėl sandoris gali būti laikinas.
- 146 Antra, dėl klausimo, ar priemonėmis, kurios kontrolės pokyčiui yra nebūtinės ir papildomos, gali būti prisidedama prie koncentracijos vykdymo, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 98 ir 99 punktuose, kurie šiame pagrinde neginčijami, Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimą *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371, 60 punktas), nusprendė, kad pačios papildomos ir parengiamosios priemonės patenka į Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 99 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Teisingumo Teismas neįtvirtino kriterijaus, pagal kurį būtų galima nustatyti nagrinėjamos priemonės galimą pagalbinį ir parengiamąjį pobūdį. Be to, to sprendimo 102 ir 103 punktuose jis pridūrė, kad šio sprendimo 129 punkte nurodytame Komisijos pranešime neišsamiai nurodomas kriterijus, susijęs su tikslinės įmonės vertės apsauga, ir jame neatmetama galimybė, kad bus atsižvelgta į kitus kriterijus. Vis dėlto minėto sprendimo 104 punkte jis pažymėjo, kad *Altice* nepateikė įrodymų, patvirtinančių, jog šioje byloje kilo rizika pakenkti *PT Portugal* komerciniam vientisumui, ir padarė nuorodą į paskesnių *Altice* pagrindų analizę.
- 147 Galiausiai skundžiamo sprendimo 109–132 punktuose vertindamas klausimą, ar, kaip ginčijamame sprendime tvirtino Komisija, iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai prisidėjo prie koncentracijos vykdymo, Bendrasis Teismas, be kita ko, to sprendimo 117, 121, 130 ir 131 punktuose, taikė tą patį kriterijų kaip ir ši institucija, nustatydamas, ar šiais susitarimais buvo siekiama tik išsaugoti tikslinės įmonės vertę, o gal jais viršyta tai, kas buvo būtina šiam tikslui pasiekti.
- 148 *Altice* argumentai nėra tokie, kad būtų galima įrodyti, jog taip Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų.
- 149 Pirma, *Altice* argumentai, kad sąvoka „vykdymas“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, gali apimti tik priemones, būtinas ilgalaikiam kontrolės pokyčiui, yra grindžiami klaidingu 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371) aiškinimu.
- 150 Šiuo klausimu, pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 138 ir 139 punktų, bet koks dalinis koncentracijos įvykdymas patenka į Reglamento Nr. 139/2004 4 ir 7 straipsnių taikymo sritį, siekiant užtikrinti išankstinę koncentracijų kontrolės pobūdį.
- 151 Antra, byloje, kurioje priimtas 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimas *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371), Teisingumo Teismas turėjo nustatyti, ar tai, kad koncentracijos šalis nutraukė su trečiąja šalimi sudarytą bendradarbiavimo sutartį, prisidėjo prie koncentracijos vykdymo.
- 152 Šiomis aplinkybėmis 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371) 48 punkte Teisingumo Teismas priminė, kad Reglamento Nr. 139/2004 20 konstatuojamojoje dalyje numatyta, jog „vienos koncentracijos sandoriais“ reikia laikyti glaudžiai susijusius

sandorius, nes juos sieja sąlyginis ryšys arba jie vyksta kaip per palyginti trumpą laikotarpį sudarytų vertybinių popierių sandorių serija. To sprendimo 49 punkte Teisingumo Teismas pridūrė: vis dėlto, jei tokie sandoriai, nors ir įvykdyti dėl koncentracijos, nėra būtini, siekiant su šia koncentracija susijusios įmonės kontrolės pokyčio, jiems Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnis netaikomas. Nors šie sandoriai gali būti papildomi arba parengiamieji koncentracijos elementai, jie neturi tiesioginio funkcinio ryšio su jos vykdymu, todėl jų vykdymas iš principo negali daryti žalos koncentracijų kontrolės veiksmingumui.

- 153 Iš to matyti, kad vertindamas, ar tai yra vienos koncentracijos sandoriai, Teisingumo Teismas rėmėsi „tiesioginio funkcinio ryšio“ sąvoka ir pagalbinio ar parengiamuoju sandorio pobūdžiu. Kita vertus, iš 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371) negalima daryti išvados, kad prie koncentracijos vykdymo gali prisidėti tik sandoris, būtinas ilgalaikiam kontrolės pokyčiui. Be to, toks aiškinimas galėtų nepagrįstai susiaurinti Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies taikymo sritį ir taip pakenkti išankstinės koncentracijų kontrolės veiksmingumui.
- 154 Antra, kalbant apie argumentus, susijusius su pagalbiniais apribojimais, reikia konstatuoti, viena vertus, kad, priešingai, nei, atrodo, teigia *Altice*, ir kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 102 ir 103 punktų santraukos, pateiktos šio sprendimo 146 punkte, Bendrasis Teismas visiškai netaikė tikslinės įmonės vertės išsaugojimo kriterijaus kaip vienintelio kriterijaus vertinant, ar apribojimas yra papildomas.
- 155 Kita vertus, tiek, kiek *Altice* remiasi pasauline praktika, jos argumentai grindžiami visiškai nepagrįstais teiginiais. Todėl jiems negalima pritarti.
- 156 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visą trečiąją pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 157 Apeliacinio skundo ketvirtajame pagrinde *Altice* ginčija skundžiamo sprendimo 91–169 punktus, motyvuodama visų pirma tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai aiškino sąvoką „veto teisė“, ir subsidiariai – tuo, kad jis iškraipė SPA, aiškindamas ją kaip suteikiančią „veto teises“. Šį pagrindą sudaro dvi dalys.
- 158 Ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai aiškino sąvoką „veto teisė“, ir taip pažeidė Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 2 dalį, siejamą su šio reglamento 4 straipsnio 1 dalimi ir 7 straipsnio 1 dalimi, taip pat Suvestinį pranešimą dėl jurisdikcijos.
- 159 Atsižvelgdama į Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 2 dalį ji pabrėžia, kad prieš igyjant kontrolę – valdant didžiąją tikslinės įmonės kapitalo dalį – būsimas įgijėjas gali pagal sutartį igyti kontrolę naudodamasis „veto teisėmis“. Kaip matyti iš Suvestinio pranešimo dėl jurisdikcijos 18 ir 54 punktų, šios veto teisės reiškia įgaliojimą blokuoti galiojančių strateginių komercinių sprendimų priėmimą prieš kitos šalies valią. Taigi sąvokos „veto teisės“ ir „įgaliojimas blokuoti“ turėtų būti aiškinamos siaurai, siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas tik susitarimams, pagal kuriuos suteikiama galimybė daryti „lemiamą“ įtaką.

- 160 Skundžiamo sprendimo 103–133 punktuose Bendrasis Teismas išplėtė „veto teisės“ sąvoką taip, kad ji apimtų situacijas, kurios nesuteikia tokių įgaliojimų blokuoti strateginius komercinius sprendimus. Taip jis padarė teisės klaidą.
- 161 Pagal SPA 6.1 ir 7.1 straipsnius *Altice* neturėjo įgaliojimų vetuoti *PT Portugal* sprendimų, nes ji negalėjo blokuoti tos bendrovės strateginių sprendimų priėmimo ir sukurti aklavietės. Visi strateginiai sprendimai, kuriuos *PT Portugal* ir *Oi* priėmė pažeisdamos iki įsigijimo užbaigimo prisiimtus įsipareigojimus, galiojo ir už juos tik buvo mokama kompensacija. Šiomis aplinkybėmis, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 126 punkte, teisė į galimų nuostolių kompensavimą nėra veto teisė.
- 162 Ketvirtojo pagrindo antroje dalyje, pateiktoje subsidiariai, *Altice* tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 109–132 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė SPA, kai nusprendė, kad iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai suteikė *Altice* veto teisę. Toks aiškinimas akivaizdžiai prieštarauja ne tik SPA 6 straipsnio, bet ir 7 straipsnio formuluotei – jo 1 dalies c punkte aiškiai nurodyta, kad kompensacija „yra vienintelė įgijėjo teisių gynimo priemonė prieš pardavėją, išskyrus pastarojo sukčiavimo atvejus“.
- 163 Taigi *Altice* tvirtina (visų pirma dublike), kad aplinkybė, jog *PT Portugal* su ja konsultavosi septyniais atvejais dėl tam tikrų SPA 6 straipsnyje reglamentuojamų klausimų, negali būti laikoma „vykdymu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, priešingai Komisijos vertinimams, kuriuos Bendrasis Teismas patvirtino skundžiamo sprendimo 170–215 punktuose.
- 164 Komisija atsikerta, kad šio sprendimo pirmesniame punkte išdėstyti argumentai yra neleistinas apeliacinio skundo apimties išplėtimas, nes tai padaryta pavėluotai, ir kad visas šis pagrindas yra nepagrįstas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 165 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors šis pagrindas, susijęs su Bendrojo Teismo vartojama „veto teisės“ sąvoka, yra formaliai nukreiptas prieš daugelį skundžiamo sprendimo punktų, kai kuriuose iš jų pateikiama tik *Altice* argumentų santrauka, o kiti punktai šiame pagrinde nėra konkrečiai ginčijami. Bendrojo Teismo pateiktas šios „veto teisės“ sąvokos išaiškinimas ir jos taikymas nagrinėjamu atveju iš esmės matyti iš skundžiamo sprendimo 109–133 punktų. Taigi Teisingumo Teismo vertinime daugiausia dėmesio reikia skirti šiems *Altice* ginčijamiems punktams.
- 166 Šiuose punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad, priešingai, nei teigia *Altice*, iki įsigijimo užbaigimo sudaryti susitarimai suteikė jai galimybę daryti lemiamą įtaką *PT Portugal*. Bendrojo Teismo teigimu, to sprendimo 109 punkte cituotu SPA 6 straipsnio 1 dalies b punktu bendrovei *Altice* nuo SPA pasirašymo dienos buvo suteikta galimybė vykdyti *PT Portugal* kontrolę, įpareigojant *Oi* gauti rašytinį *Altice* sutikimą sudaryti, nutraukti ar pakeisti įvairias sutartis, taip suteikiant jai galimybę nustatyti *PT Portugal* prekybos politiką ir blokuoti įvairius sprendimus, nors nebuvo įrodyta, kad ši galimybė buvo būtina *PT Portugal* vertei išsaugoti. Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Altice* turėjo veto teisę dėl tam tikrų *PT Portugal* sprendimų, o tai patvirtina aplinkybė, kad *Oi* nevykdant šios pareigos, *Altice* turėjo teisę gauti kompensaciją.

- 167 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 137–139 punktų, koncentracija yra vykdoma, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, kai koncentracijos šalys vykdo sandorius, kuriais prisidedama prie ilgalaikio tikslinės įmonės kontrolės pokyčio. Bet koks dalinis koncentracijos įvykdymas patenka į šių nuostatų taikymo sritį.
- 168 Šiomis aplinkybėmis pagal šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktą kontrolė kyla iš teisių, sutarčių ar kitų priemonių, pagal kurias suteikiama galimybė daryti lemiamą įtaką įmonės veiklai, be kita ko, iš teisių ar sutarčių, pagal kurias daroma lemiamą įtaka formuojant įmonės organus, balsuojant arba priimant sprendimus.
- 169 Šioje byloje *Altice* neginčija aplinkybės, kad pagal SPA 6 straipsnio 1 dalies nuostatą, nurodytą skundžiamo sprendimo 109 punkte, daugybė sprendimų, susijusių ne tik su *PT Portugal* komercine veikla ir strategijomis, bet ir su jos valdymo struktūra, galėjo būti priimti tik gavus rašytinį *Altice* sutikimą. Ji taip pat neginčija to, kad pagal SPA 7 straipsnio 1 dalį *Oi* privalėjo atlyginti nuostolius, kurių galėjo būti patirta dėl šios nuostatos pažeidimo.
- 170 Pirma, atrodo, kad SPA, viena vertus, bendrovei *Oi* buvo nustatyta sutartinė prievolė prašyti raštu gauti *Altice* sutikimą dėl šių sprendimų ir, kita vertus, ši prievolė buvo susieta su sutartine sankcija, t. y. teise į kompensaciją. Tokiomis aplinkybėmis, kadangi Bendrasis Teismas nusprendė, kad ši galimybė viršijo tai, kas buvo būtina siekiant apsaugoti *PT Portugal* vertę, jis nepadarė teisės klaidos, kai konstatavo, kad SPA suteikė *Altice* galimybę daryti lemiamą įtaką *PT Portugal* veiklai.
- 171 Šiuo klausimu negalima pritarti *Altice* argumentams, kad tik galimybė užkirsti kelią tikslinei bendrovei priimti galiojančius sprendimus gali atspindėti veto teisės buvimą, taigi įrodyti lemiamos įtakos šiai bendrovei darymą. Kadangi šie argumentai grindžiami Suvestinio pranešimo dėl jurisdikcijos 18 ir 54 punktais, reikia pažymėti, kad šie punktai susiję su „bendra kontrole“ ir „išimtinės kontrolės įgijimu“, todėl yra nereikšmingi šioje byloje. Be to, niekas neleidžia daryti išvados, kad tokios sąlygos reikalaujama pagal Reglamento Nr. 139/2004 3 straipsnio 2 dalies b punktą.
- 172 Antra, kalbant apie subsidiariai pateiktą teiginį dėl SPA iškraipymo, reikia pažymėti, kad šiuo teiginiu *Altice* iš tikrųjų ginčija šio sprendimo 169 punkte nurodytų sutarties sąlygų teisinį kvalifikavimą, pakartodama savo poziciją, kad „veto teisė“ negalima tuo atveju, kai tam tikri sprendimai paprasčiausiai susiejami su išankstinio sutikimo gavimu, o už šios pareigos nevykdymą numatyta kompensacija. Šie argumentai yra neįtikinami dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šio sprendimo 170 ir 171 punktuose.
- 173 Trečia, kadangi šio sprendimo 163 punkte apibendrinti *Altice* argumentai yra tik šio sprendimo 167–171 punktuose jau išnagrinėtų ir atmestų argumentų tęsinys, juos reikia atmesti dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šiuose punktuose, ir nėra reikalo nagrinėti jų priimtimumo, kurį ginčija Komisija.
- 174 Darytina išvada, kad visas ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl penktojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 175 Apeliacinio skundo penktajame pagrinde *Altice* ginčija Bendrojo Teismo išvadą, kad keitimasis informacija priylgsta koncentracijos „vykdymui“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį. Šį pagrindą sudaro dvi dalys.
- 176 Penktojo pagrindo pirmoje dalyje *Altice* teigia, kad skundžiamo sprendimo 227 ir 235 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė ginčijamą sprendimą. Tuose punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad keitimasis informacija paprasčiausiai „padėjo“ įrodyti, jog [*Altice*] darė lemiamą įtaką tam tikriems *PT Portugal* veiklos aspektams“. Minėto sprendimo 470, 479 ir 482 konstatuojamosiose dalyse bei 4.2.2 skirsnyje aiškiai nurodyta, kad keitimasis informacija savaime yra koncentracijos vykdymas.
- 177 Penktojo pagrindo antroje dalyje *Altice* tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 239 punkte Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 139/2004 1 straipsnį, 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) ir SESV 101 straipsnį, kai nusprendė, kad informacija buvo keičiamasi pažeidžiant Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį.
- 178 Iš esmės *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis išplėtė šių nuostatų taikymo sritį taip, kad jos apimtų keitimąsi informacija, kuris gali patekti į SESV 101 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 taikymo sritį. Taip jis nepaisė 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371, 57 ir 59 punktai). Atskirdamas keitimąsi informacija, kuris vyksta įgyvendinant koncentraciją, nuo po įgyvendinimo vykdomo keitimosi informacija Bendrasis Teismas pasiekia neracionalų rezultatą, nes šiam keitimuisi informacija taikoma Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis, kai jis vyksta susiklosčius koncentracijos įgyvendinimo situacijoms, tačiau jis pažeidžia SESV 101 straipsnį, jei galiausiai nėra jokio kontrolės pokyčio.
- 179 Be to, Bendrasis Teismas nepaaiškino, kodėl keitimasis informacija buvo „būtinasis ilgalaikiam kontrolės pokyčiui pasiekti“ ir kodėl jis „turi tiesioginį ryšį su koncentracijos vykdymu“ tik įsigijus *PT Portugal* akcijų. Todėl jis nepatenka į Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.
- 180 Komisija mano, kad šis pagrindas yra nepagrįstas.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 181 Pirma, argumentai, susiję su ginčijamo sprendimo iškraipymu, grindžiami klaidingu ir neišsamiu to sprendimo aiškinimu.
- 182 Tiesa, kad ginčijamame sprendime Komisija vartojo dviprasmiškas formuluotes, be kita ko, 470 konstatuojamojoje dalyje, kurioje pateikiamas *ad hoc* vertinimas, arba 479 ir 482 konstatuojamosiose dalyse, kuriose apibendrinamos padarytos išvados. Vis dėlto šias

ištraukas reikia vertinti atsižvelgiant į bendrą to sprendimo kontekstą. Iš minėto sprendimo 448, 473, 477 ir 478 konstatuojamųjų dalių aiškiai matyti, kad Komisija atsižvelgė į keitimąsi informacija tik kaip į veiksnį, padedantį įrodyti, jog *Altice* darė lemiamą įtaką *PT Portugal*.

- 183 Taigi skundžiamo sprendimo 227 ir 235 punktuose Bendrasis Teismas neiškraipė ginčijamo sprendimo ir pažymėjo, kad ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, jog šis keitimasis informacija „padėjo“ įrodyti, kad *Altice* darė tokią įtaką.
- 184 Antra, kalbant apie argumentus, susijusius su atitinkamomis koncentracijų kontrolės ir antimonopolinės teisės taikymo sritimis, reikia priminti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 139/2004 21 straipsnio 1 dalies, koncentracijoms, kaip jos apibrėžtos jo 3 straipsnyje, taikomas tik šis reglamentas, o Reglamentas Nr. 1/2003 joms iš principo netaikomas. Kita vertus, pastarasis reglamentas taikomas tų įmonių veiksmams, kurie, nors nesudaro koncentracijos, kaip ji suprantama pagal Reglamentą Nr. 139/2004, gali reikšti tarpusavio veiksmų derinimą, pažeidžiant SESV 101 straipsnį, ir kuriems dėl šios priežasties taikoma Komisijos arba nacionalinių konkurencijos institucijų kontrolė (2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Austria Asphalt*, C-248/16, EU:C:2017:643, 32 ir 33 punktai; taip pat 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young*, C-633/16, EU:C:2018:371, 56 ir 57 punktai).
- 185 Kadangi, kaip konstatavo Komisija ir Bendrasis Teismas, buvo nustatyta, kad keitimasis informacija prisidėjo prie koncentracijos vykdymo, skundžiamo sprendimo 239 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad tas keitimasis informacija patenka į Reglamento Nr. 139/2004 taikymo sritį.
- 186 Trečia, argumentus, susijusius su tuo, kad nebuvo būtinybės keisti informacija siekiant kontrolės pokyčio arba kad tarp keitimosi informacija ir kontrolės pokyčio nebuvo tiesioginio ryšio, reikia atmesti dėl tų pačių motyvų, dėl kurių buvo atmestas apeliacinio skundo trečiasis pagrindas.
- 187 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visą penktąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl šeštojo pagrindo

- 188 Apeliacinio skundo šeštajame pagrinde *Altice* iš esmės ginčija Bendrojo Teismo vertinimus dėl jai ginčijamu sprendimu skirtų baudų. Šį pagrindą sudaro keturios dalys, kurių antroji ir trečioji iš dalies sutampa, todėl jas reikia nagrinėti kartu.

Dėl šeštojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

- 189 Šeštojo pagrindo pirmoje dalyje *Altice* teigia, kad skundžiamo sprendimo 155 ir 279–296 punktuose padaryta teisės klaida, nes juose klaidingai patvirtinta, kad ji veikė bent jau aplaidžiai, kai pažeidė Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį.
- 190 *Altice* mano, kad jurisprudencijoje, susijusioje su šia „aplaidumo“ sąvoka, egzistuoja aiški sąsaja tarp draudžiančios nuostatos numatomumo laipsnio ir pažeidėjo atsakomybės.

- 191 Pirma, Komisija, nepaisydama to, kad nebuvo jokio tikslinės įmonės akcijų perdavimo, ginčijamame sprendime pirmą kartą konstatavo, kad koncentracija buvo įvykdyta dėl, viena vertus, iki įsigijimo užbaigimo sudarytų susitarimų, kurie vis dėlto buvo įprasta įmonių praktika, ir, kita vertus, keitimosi informacija laikotarpiu nuo SPA pasirašymo iki koncentracijos įvykdymo.
- 192 Antra, kaip Teisingumo Teismas pripažino 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Ernst & Young* (C-633/16, EU:C:2018:371) 38 ir 39 punktuose, tikslu draudimo „vykdyti“ koncentraciją, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnį, apimtis yra neaiški. Be to, prieš priimant tą sprendimą Bendrasis Teismas ją aiškino kaip reiškiančią „visišką koncentracijos užbaigimą“.
- 193 Trečia, *Altice* informavo Komisiją apie sandorį dar prieš pasirašydama SPA ir pasiūlė įsipareigojimus, kad būtų pašalinti bet kokie nuogastavimai, galintys kilti dėl šio sandorio.
- 194 Komisija ginčija visų šių argumentų pagrįstumą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 195 Pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalį Komisija gali skirti baudas už tuos pažeidimus, kurie padaryti „tyčia arba dėl neatsargumo“.
- 196 Ši sąlyga įvykdyta, kai atitinkama įmonė negali nežinoti apie tai, kad jos elgesys prieštarauja konkurencijai, nesvarbu, suvokė ji ar nesuvokė, kad pažeidžia Sąjungos konkurencijos teisės taisyklės (pagal analogiją žr. 2013 m. birželio 18 d. Sprendimo *Schenker & Co. ir kt.*, C-681/11, EU:C:2013:404, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 156 punktą).
- 197 Pirma, priešingai, nei teigia *Altice*, ir kaip Bendrasis Teismas teisingai nusprendė skundžiamo sprendimo 292 ir 293 punktuose, aplinkybė, kad tuo metu, kai buvo padarytas pažeidimas, Komisija ir Sąjungos teismai dar neturėjo galimybės priimti konkretaus sprendimo dėl konkretaus nagrinėjamo elgesio, savaime nereiškia, kad įmonė negali tikėtis, kad jos elgesys gali būti pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teisės konkurencijos taisyklėmis. Taigi dėl tokios aplinkybės atitinkama įmonė negali būti atleista nuo atsakomybės (pagal analogiją žr. 2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *AstraZeneca / Komisija*, C-457/10 P, EU:C:2012:770, 164 punktą ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, C-194/14 P, EU:C:2015:717, 43 punktą).
- 198 Antra, *Altice* taip pat negali remtis argumentu dėl tariamo Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies nuostatų aiškumo trūkumo. Kaip skundžiamo sprendimo 155 ir 294 punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, jei kyla abejonių dėl tokio pobūdžio nuostatų aiškinimo, gali būti reikalaujama, kad rūpestinga įmonė pasikonsultuotų su Komisija, kad įsitikintų savo elgesio teisėtumu. Tai juo labiau pasakyтина apie šią bylą, nes iš skundžiamo sprendimo 287 punkte Bendrojo Teismo atlikto faktinių aplinkybių vertinimo, kurio Teisingumo Teismas neturi tikrinti ir kuris, beje, nėra ginčijamas, matyti, kad *Altice* žinojo apie savo elgesio nesuderinamumą su Reglamentu Nr. 139/2004 riziką.
- 199 Trečia, argumentu, susijusiu su informavimu prieš pasirašant SPA ir įsipareigojimo pasiūlymu, iš tikrųjų Teisingumo Teismo prašoma iš naujo įvertinti faktinį klausimą, ar *Altice* elgėsi aplaidžiai. Taigi toks argumentas yra nepriimtinas apeliacinio skundo stadijoje.
- 200 Remiantis tuo, kas išdėstyta, visa šeštojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl šeštojo pagrindo antros ir trečios dalių

– Šalių argumentai

- 201 Šeštojo pagrindo antroje dalyje *Altice* teigia, kad skundžiamo sprendimo 297–362 punktuose padaryta teisės klaida ir jais pažeidžiamas SESV 296 straipsnis, taip pat Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalis, nes Bendrasis Teismas tuose punktuose padarė išvadą, kad ginčijamame sprendime buvo pakankamai motyvų, pagrindžiančių pasirinkimą skirti dvi atskiras ir kumuliacines 62 250 000 EUR baudas už atitinkamai Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimą.
- 202 Būtų teisiškai klaidinga ir prieštaringa nuspręsti, viena vertus, kad Komisija gali skirti dvi atskiras baudas dėl to, kad tai tariamai yra du atskiri pažeidimai, ir, kita vertus, sutikti su tuo, kad Komisija abi baudas vertina kartu tiek, kiek jomis baudžiama už tą patį elgesį. Tai reiškia, kad nustatant kiekvienos skirtinos baudos dydį nebuvo tuo tikslu pateiktų motyvų, o tai turėjo konstatuoti Bendrasis Teismas.
- 203 Skundžiamo sprendimo 317 ir 324 punktuose nepaaiškinta, kodėl dviejų vienodų baudų skyrimas už du tariamai skirtingus pažeidimus yra proporcingas taikant Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus.
- 204 Šeštojo pagrindo trečioje dalyje *Altice* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 320–324 punktuose nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 3 dalį už du tariamai savarankiškus, skirtingo pobūdžio, sunkumo ir trukmės pažeidimus gali būti skirtos dvi atskiros vienodo dydžio baudos.
- 205 Net darant prielaidą, *quod non*, kad Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje nustatytos dvi atskiros pareigos, reikėtų konstatuoti, kad pirmosios iš šių nuostatų pažeidimo pobūdis ir sunkumas yra ne tokie reikšmingi kaip antrosios nuostatos pažeidimo. Pirmojoje iš jų numatyta viena procedūrinė pareiga, kurios pažeidimas yra vienkartinis, o antroji nuostata – platesnė ir apima dvi pareigas, įskaitant esminę pareigą sustabdyti koncentracijos vykdymą, kurios pažeidimas yra tęstinis. Ši skirtumą taip pat atspindi abiem pažeidimams taikomi senaties terminai.
- 206 Dėl pažeidimų trukmės, atitinkamai vienkartinio (vienos dienos) ir tęstinio pažeidimo (keturių mėnesių ir vienuolikos dienų, t. y. 137 dienų trukmės), Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 324 ir 343 punktuose nurodė, kad jų negalima lyginti. Vis dėlto ši išvada nepakankamai motyvuota, be to, joje padaryta teisės klaida, nes jos negalima pagrįsti jokia Reglamento Nr. 139/2004 nuostata.
- 207 Atsižvelgdama į trukmės skirtumą *Altice* mano, kad darant prielaidą, jog 62 250 000 EUR bauda yra proporcinga Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies pažeidimui (o tai ji ginčija), už šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą, kuris truko tik vieną dieną, proporcinga bauda neturėtų būti didesnė nei 450 000 EUR.
- 208 Komisija mano, kad antra dalis nepriimtina, nes *Altice* nepateikia savo argumentų.
- 209 Bet kuriuo atveju ši dalis taip pat yra nepagrįsta. Pirma, skundžiamo sprendimo 317 ir 324 punktuose Bendrasis Teismas aiškiai ir nedviprasmiškai paaiškino, kaip Komisija atsižvelgė į kiekvieno iš dviejų pažeidimų pobūdį, sunkumą ir trukmę pagal Reglamento

Nr. 139/2004 14 straipsnio 3 dalį. Antra, byloje, kurioje priimtas 2020 m. kovo 4 d. Sprendimas *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, 98–111 punktai), Komisija jau buvo skyrusi dvi atskiras baudas už atitinkamai šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus ir tas baudas vertino kartu. Nei Bendrasis Teismas, nei Teisingumo Teismas neprieštaravo bendram baudų vertinimui. Bet kuriuo atveju, nors šioje byloje daugelis ginčijamo sprendimo motyvų yra bendri abiem baudoms, kituose motyvuose tarp baudų daromas skirtumas.

210 Dėl trečios dalies Komisija mano, kad ji yra nepagrįsta.

211 Pirma, 2020 m. kovo 4 d. Sprendime *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149) Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad pats Reglamentas Nr. 139/2004 neužkerta kelio skirti tapačių baudų už šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus.

212 Antra, šios nuostatos taip pat yra pagrindiniai Sąjungos koncentracijų *ex ante* kontrolės sistemos ramsčiai. Minėtų nuostatų pažeidimai pagal savo pobūdį turi būti laikomi tokio paties sunkumo, nes pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalies a ir b punktus už juos gali būti skiriamos baudos, kurių viršutinė riba yra vienoda, o įstatymų leidėjas vieno iš jų nekvalifikavo kaip sunkesnio už kitą.

213 Trečia, Komisija mano, kad skundžiamo sprendimo 322 ir 324–343 punktuose Bendrasis Teismas pakankamai teisiškai motyvavo išvadą, kad dviejų pažeidimų, kurių vienas buvo vienkartinis, o kitas tęstinis, trukmė nėra panaši.

214 Ketvirta, *Altice* atliktas 450 000 EUR baudos už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą apskaičiavimas grindžiamas klaidinga prielaida, kad šis pažeidimas truko vieną dieną. Kadangi pažeidimas nebuvo ilgalaikis ir pagal savo pobūdį yra toks sunkus kaip ir šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies pažeidimas, tokio dydžio bauda nepakankamai atspindėtų pažeidimo pobūdį ir sunkumą ir neturėtų pakankamo atgrasomojo poveikio.

– Teisingumo Teismo vertinimas

215 Kalbant apie šeštojo pagrindo antros dalies priimtinumą, reikia konstatuoti, kad, nors argumentai, pateikti šiai daliai pagrįsti, yra glausti, vis dėlto jie aiškiai matyti iš *Altice* rašytinių pastabų ir akivaizdžiai leido Komisijai į juos atsakyti iš esmės. Todėl reikia atmesti Komisijos pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą.

216 Iš esmės reikia pažymėti, kad šeštojo pagrindo antroje ir trečioje dalyse *Altice* ginčija skundžiamo sprendimo 314–325 punktus. Jos argumentai susiję, pirma, su Bendrojo Teismo vertinimais dėl Komisijai tenkančios pareigos motyvuoti, kai ji tuo pačiu sprendimu skiria dvi baudas už atitinkamai Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus, ir, antra, su Komisijos galimybe nustatyti vienodą abiejų baudų dydį. Kadangi šie du klausimai yra atskiri, juos reikia nagrinėti paeiliui.

217 Pirma, kalbant apie antroje ir trečioje dalyse nurodytą pareigą motyvuoti, reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją SESV 296 straipsnyje reikalaujamas Sąjungos institucijų aktų motyvavimas turi atitikti konkretaus akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė šį aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto

turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems skirtas aktas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nėra reikalaujama, kad nurodant motyvus būtų tiksliai atspindėti visi susiję faktiniai ir teisiniai elementai, nes tai, ar aktų motyvavimas tenkina SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jų formuluotę, bet ir į jų kontekstą bei nagrinėjamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 punktas; taip pat 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16 punktas).

- 218 Kalbant konkrečiai dėl sprendimo, kuriuo skiriama bauda už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ar 7 straipsnio 1 dalies pažeidimą, motyvavimo, reikia pažymėti, kad, kaip jau buvo priminta šio sprendimo 70 punkte, šio reglamento 14 straipsnio 3 dalyje nurodyta, jog nustatydama baudos dydį Komisija turi atsižvelgti į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę.
- 219 Be to, nesant gairių, kuriose būtų įtvirtintas skaičiavimo metodas, taikomas nustatant baudas pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnį, reikia konstatuoti, kad Komisija įvykdė pareigą motyvuoti, aiškiai ir nedviprasmiškai nurodydama veiksnius, į kuriuos atsižvelgė, tačiau ji neprivalo detalizuoti skaičių, susijusių su baudos apskaičiavimu (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, C-194/14 P, EU:C:2015:717, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 220 Atsižvelgiant į šiuos priminimus matyti, kad, priešingai, nei teigia *Altice*, Komisijai iš esmės niekas nedraudžia lygiagrečiai vertinti baudų, kurias ji skiria atitinkamai už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus, nes ji tuo pačiu metu priimtų sprendimą dėl abiejų pažeidimų pobūdžio, sunkumo ir trukmės. Tokiomis aplinkybėmis ši institucija, atsižvelgdama į konstatuotų pažeidimų pobūdį, sunkumą ir trukmę, turi pakankamai aiškiai nurodyti priežastis, pateisinančias baudas, paskirtas už kiekvienos iš šių nuostatų pažeidimą.
- 221 Šiuo atveju tiesa, kad, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 319–323 punktuose, Komisija ginčijamo sprendimo 568–599 konstatuojamosiose dalyse išsamiai išdėstė savo vertinimus dėl dviejų *Altice* padarytų pažeidimų pobūdžio, sunkumo ir trukmės, taigi ir dėl veiksmų, į kuriuos ji atsižvelgė nustatydama baudų dydį. Atsižvelgusi į visas nurodytas aplinkybes, kaip matyti iš to sprendimo 621 konstatuojamosios dalies, Komisija už kiekvieną iš pažeidimų skyrė baudas – po 62 250 000 EUR.
- 222 Vis dėlto iš ginčijamo sprendimo motyvų taip pat matyti, kad, nors Komisija nusprendė, jog abu pažeidimai yra tokio paties pobūdžio ir sunkumo, ji taip pat pažymėjo, kad jie skyrėsi savo trukme: vienas pažeidimas buvo vienkartinis, o kitas – tęstinis. Reikia konstatuoti, kad Komisija visiškai nepaaiškino, kodėl, nepaisant šio skirtumo, už abu pažeidimus buvo skirtos tokio paties dydžio baudos. Kitaip tariant, ji nepaaiškino, kodėl šis skirtumas, nors ir reikšmingas, negali pateisinti abiejų baudų diferencijavimo.
- 223 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 324 punkte negalėjo atmesti argumento, kad ginčijamame sprendime nebuvo nurodyta pakankamų motyvų, kodėl baudų dydis buvo toks pat, nepaisant skirtingų abiejų atitinkamų pažeidimų trukmės, remdamasis vien tuo, kad „logiškai negalima lyginti tęstinio pažeidimo trukmės ir vienkartinio pažeidimo, nes pastarasis nesitęsia“, prieš to sprendimo 325 punkte atmesdamas argumentus, susijusius su pareigos motyvuoti pažeidimu.

- 224 Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė prieštaravimą, grindžiamą pareigos motyvuoti pažeidimu.
- 225 Dėl Komisijos atsakant pateikto argumento, kad byloje, kurioje priimtas 2020 m. kovo 4 d. Sprendimas *Marine Harvest / Komisija* (C-10/18 P, EU:C:2020:149, 98–111 punktai), Teisingumo Teismas patvirtino motyvus, analogiškus nurodytiesiems ginčijamame sprendime, pakanka pažymėti, kad toje byloje apeliante nepateikė jokio pagrindo, kuriuo būtų ginčijamas Bendrojo Teismo vertinimas, susijęs su baudų skaičiavimu, todėl nei šis skaičiavimas, nei jį pagrindžiantys motyvai nepatenka į Teisingumo Teisme nagrinėjamo apeliacinio skundo dalyką. Konkrečiai kalbant, kaip matyti iš minėto sprendimo 85 punkto, Teisingumo Teismui nebuvo pateikta pagrindo, susijusio su baudų proporcingumu.
- 226 Antra, dėl argumentų, kuriais ginčijama pati Komisijos galimybė už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus skirti dvi tokio paties dydžio baudas, reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 320–324 punktuose Bendrasis Teismas konkrečiai nepateikė pozicijos šiuo klausimu. Šis klausimas susijęs su ginčijamo sprendimo pagrįstumu, o 320–324 punktai – su šio sprendimo motyvavimu, visų pirma su skirtingų baudų dydžio nustatymo motyvais.
- 227 Bet kuriuo atveju šie argumentai yra nepagrįsti, nes šių baudų dydis turi būti vertinamas atsižvelgiant į kiekvienos konkrečios bylos aplinkybes, remiantis Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 3 dalyje nurodytais pažeidimų sunkumo, pobūdžio ir trukmės kriterijais. Taigi negalima bendrai teigti, kad tame pačiame sprendime už kartu padarytus šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies pažeidimus skiriamos baudos niekada negali būti tokio paties dydžio.
- 228 Vis dėlto dar reikia, kad konkrečiomis bylos aplinkybėmis dviejų tokio paties dydžio baudų už tokius pažeidimus skyrimas būtų pateisinamas atsižvelgiant į Komisijos išdėstytus motyvus.
- 229 Reikia pažymėti, kad Bendrajame Teisme *Altice* konkrečiai tvirtino, jog Komisija negalėjo skirti tokio paties dydžio baudų už skirtingos trukmės pažeidimus. Šiuo klausimu vien aplinkybė (darant prielaidą, kad ji teisinga), jog vienkartinio ir tęstinio pažeidimo trukmė negali būti lyginama, negali būti vertinama kaip atsakanti į šiuos argumentus. Atsižvelgdamas į *Altice* argumentus Bendrasis Teismas turėjo patikrinti, ar, turint omenyje vienkartinį pareigos pranešti pažeidimo pobūdį, paskirta bauda yra proporcinga. Bendrasis Teismas neatliko šio vertinimo ir skundžiamo sprendimo 343 punkte apsiribojo nurodydamas, kad abiejų pažeidimų negalima lyginti.
- 230 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šeštojo pagrindo antrą ir trečią dalis reikia pripažinti pagrįstomis.

Dėl šeštojo pagrindo ketvirtos dalies

- 231 Šeštojo pagrindo ketvirtoje dalyje *Altice* priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis neužtikrino dviejų baudų, kurios jai buvo skirtos vienu sprendimu už tas pačias veikas, proporcingumo, ir taip pažeidė jurisprudenciją, suformuotą 2019 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie* (C-617/17, EU:C:2019:283) 39 punkte. Jos teigimu, šios dvi baudos, įskaitant baudą, kurią Bendrasis Teismas, įgyvendindamas savo neribotą jurisdikciją, sumažino, skirtą už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą, yra tokios didelės, kad jos neproporcingos.

- 232 Šiuo klausimu pažymėtina: kadangi šio sprendimo 230 punkte buvo nuspręsta, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų vykdydamas Komisijos už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą paskirtos baudos kontrolę, t. y. klaidų, kurios galėjo turėti įtakos šio teismo neribotos jurisdikcijos vykdymui, nebereikia priimti sprendimo dėl šios dalies.
- 233 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pritarti šeštojo pagrindo antrai ir trečiai dalims, o likusias šio pagrindo dalis atmesti.
- 234 Vadinas, skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jo rezoliucinės dalies 2 punkte atmestas ieškinys dėl ginčijamo sprendimo 4 straipsnio panaikinimo, o rezoliucinės dalies 1 punkte nustatytas naujas pagal šią nuostatą skirtos baudos dydis.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 235 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą tais atvejais, kai Bendrojo Teismo sprendimas panaikinamas, Teisingumo Teismas gali pats priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 236 Taip yra šioje byloje, nes Teisingumo Teismas turi visą informaciją, reikalingą sprendimui dėl ieškinio priimti.
- 237 Pirmiausia dėl Teisingumo Teismo kontrolės apimties reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 234 punkto, skundžiamas sprendimas panaikinamas tik tiek, kiek jo rezoliucinės dalies 2 punkte atmestas ieškinys dėl ginčijamo sprendimo 4 straipsnio panaikinimo, o rezoliucinės dalies 1 punkte nustatytas naujas pagal šią nuostatą skirtos baudos dydis. Todėl Teisingumo Teismas turi išnagrinėti ginčą tik tiek, kiek jis susijęs su prašymu panaikinti šį ginčijamo sprendimo 4 straipsnį ir prašymu sumažinti už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą skirtos baudos dydį (pagal analogiją žr. 2021 m. kovo 18 d. Sprendimo *Pometon / Komisija*, C-440/19 P, EU:C:2021:214, 157 punktą).
- 238 Pirmą, kalbant apie prašymą panaikinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnį, pažymėtina, kad iš šio sprendimo 221 ir 222 punktuose išdėstytų motyvų matyti, kad šis sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su pagal Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį skirtos baudos dydžiu.
- 239 Taigi reikia patenkinti prašymą panaikinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnį.
- 240 Tokiomis aplinkybėmis, antra, remiantis pagal SESV 261 straipsnį ir Reglamento Nr. 139/2004 16 straipsnį Teisingumo Teismui suteikta neribota jurisdikcija, reikia nuspręsti dėl baudos, kuri turi būti skirta *Altice* už ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje konstatuotą pažeidimą, t. y. Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą, dydžio (pagal analogiją žr. 2014 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Guardian Industries ir Guardian Europe / Komisija*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, 73 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 87 punktą).
- 241 Šiuo klausimu primintina, kad nagrinėdamas ginčą iš esmės pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį ir įgyvendindamas savo neribotą jurisdikciją Teisingumo Teismas turi teisę pakeisti Komisijos vertinimą savuoju, todėl ir

panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę arba periodinę baudą (2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 88 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 242 Kaip matyti iš šio sprendimo 70 punkto, pagal Reglamento Nr. 139/2004 14 straipsnio 2 dalies a punktą ir 3 dalį už šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą gali būti skirta bauda, kurios dydis turi būti nustatytas atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę ir neviršijant 10 % įmonės bendros apyvartos ribos.
- 243 Nagrinėjamu atveju, pirma, Teisingumo Teismas pritaria ginčijamo sprendimo 577 konstatuojamojoje dalyje pateiktiems Komisijos vertinimams, kad *Altice* padarytas Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimas dėl savo pobūdžio yra sunkus.
- 244 Antra, dėl šio pažeidimo sunkumo, atsižvelgiant į šio sprendimo 195–200 punktus, nustatyta, kad jis buvo padarytas bent jau dėl aplaidumo. Be to, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 587–593 konstatuojamosiose dalyse pateiktus vertinimus, kuriems Teisingumo Teismas taip pat pritaria, neginčijama, kad nagrinėjamas sandoris kėlė didelių abejonių dėl jo suderinamumo su vidaus rinka. Tokiame kontekste reikia atsižvelgti į aplinkybę, kurią Bendrasis Teismas pabrėžė skundžiamo sprendimo 364–367 punktuose, kad *Altice* savo iniciatyva informavo Komisiją apie koncentraciją gerokai prieš pasirašydama SPA ir praėjus trims dienoms po SPA pasirašymo šiai institucijai pateikė prašymą sudaryti darbuotojų grupę, kuri būtų atsakinga už jos bylos nagrinėjimą.
- 245 Trečia, dėl Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimo trukmės reikia priminti, kad tai yra vienkartinis pažeidimas (2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Marine Harvest / Komisija*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, 115 punktą), o tai šioje byloje neginčijama.
- 246 Tokiomis aplinkybėmis, įvertinus visas bylos aplinkybes, būtų teisinga nustatyti 52 912 500 EUR baudą, skirtą *Altice* už Reglamento Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą, konstatuotą ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje. Tokia suma atrodo proporcinga, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, tačiau išlieka pakankamai atgrasanti.
- 247 Priešingai, nei teigia *Altice*, net ir sumuojant kartu su bauda, skirta už Reglamento Nr. 139/2004 7 straipsnio 1 dalies pažeidimą, tokia suma išlieka proporcinga. Atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo 340 punkte Bendrojo Teismo padarytas išvadas, kurios nebuvo ginčijamos Teisingumo Teisme, ir į tai, kad *Altice* nesirėmė jokiais atnaujintais duomenimis, reikia pažymėti, kad abi baudos, vertinamos kartu, neviršija 0,5 % *Altice* 2017 m. apyvartos.
- 248 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, bendrovei *Altice* už ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje konstatuotą pažeidimą skiriama 52 912 500 EUR dydžio bauda.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 249 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

- 250 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Be to, minėto reglamento 138 straipsnio 3 dalyje, taikomoje apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Vis dėlto Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes.
- 251 Kadangi nagrinėjamu atveju tik vienas iš šešių apeliacinio skundo pagrindų ir tik vienas iš penkių ieškinio dėl panaikinimo pagrindų buvo patenkinti, ir tik iš dalies, reikia nuspręsti, kad *Altice* turi padengti ne tik savo, bet ir penkis šeštadalius Komisijos per šiuos du procesus patirtų bylinėjimosi išlaidų.
- 252 Pagal to paties Procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį, jeigu apeliacinį skundą pateikia ne pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis, iš šios šalies gali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos tik tuo atveju, jeigu ji dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje. Jeigu tokia šalis dalyvauja procese, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Kadangi Taryba, t. y. į bylą įstojusi šalis pirmojoje instancijoje, dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje dalyje, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliaciniame procese ir pirmojoje instancijoje.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. Panaikinti 2021 m. rugsėjo 22 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Altice Europe / Komisija* (T-425/18, EU:T:2021:607) rezoliucinės dalies 1 punktą.
2. Panaikinti 2021 m. rugsėjo 22 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Altice Europe / Komisija* (T-425/18, EU:T:2021:607) rezoliucinės dalies 2 punktą tiek, kiek jame šis teismas atmetė prašymą panaikinti 2018 m. balandžio 24 d. Komisijos sprendimo C(2018) 2418 *final*, kuriuo skirtos baudos už įvykdytą koncentraciją pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 139/2004 4 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį (byla M.7993 – *Altice / PT Portugal*), 4 straipsnį.
3. Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.
4. Panaikinti Sprendimo C(2018) 2418 *final* 4 straipsnį.
5. Nustatyti, kad baudos, kuri *Altice Group Lux Sàrl* buvo skirta už Sprendimo C(2018) 2418 *final* 2 straipsnyje konstatuotą pažeidimą, dydis yra 52 912 500 EUR.
6. Nurodyti *Altice Group Lux Sàrl* padengti ne tik savo, bet ir penkis šeštadalius Europos Komisijos per procesą pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtų bylinėjimosi išlaidų.
7. Europos Komisija padengia vieną šeštadalį savo bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.
8. Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.

Parašai.